

ТЪРСЕНЕ НА БОГА

РИЧАРД БЕНЕТ

Издателство Верен

пл. Славейков 1, 1000 София

© на английското издание 1985

Cross Currents International Ministries

© на българското издание 1993

CLV - Christliche Literatur-Verbreitung

Postfach 110135, D-4800 Bielefeld 11

преводач: Нечо Дерменджиев

редактор: Юлиана Балканджиева

ISBN 3-89397-715-4

ТЪРСЕНЕ НА БОГА	1
Предговор	2
Глава 1 - Има ли наистина Бог?	3
Глава 2 - Надежден ли е вашият духовен пътеводител?	5
Глава 3 - Какъв е всъщност Бог?.....	10
Глава 4 - Какво разделя хората	14
Глава 5 - Къде се крие истинският проблем.....	19
Глава 6 - Защо хората се заблуждават?	22
Глава 7 - Наистина ли Бог ме обича?.....	26
Глава 8 - Как мога да стана член на Божието семейство?	31
Глава 9 - Какво ще стане по-нататък?	36
Глава 10 - Послеслов	38

Предговор

По време на дългите ни пътешествия по различните централни и странични пътища на живота аз и жена ми се запознахме с много хора, представители на различни култури, икономически отношения и образователни слоеве.

Не вярваме, че срещите ни с тях са били случайни. Не вярваме също, че тази книжка е попаднала случайно в Вашите ръце.

Най-важните разговори, които водихме с всички тези хора, имаха за предмет нашето търсене на Бога. В книгата се съдържат някои мисли, които разменихме при тези разговори. Първото издание на "Търсенето", което послужи за основа на това преработено издание, беше израз на лична благодарност към Бога по повод двадесет и петата годишнина от нашата сватба.

Бог благослови този труд и книгата наистина обиколи целия свят. За нас е най-голяма радост да получаваме писма от тези, които с помощта на "Търсенето" са намерили нов смисъл на живота си. Помолиха ни книгата да бъде преведена на други езици. Поради това решихме да преработим текста още веднъж, боейки се да помогне на още много хора в Европа, Африка и други части на света в тяхното търсене на Бога.

Първите две глави няма да имат еднаква стойност за различните читатели. Глава първа беше написана за онези, които се съмняват в съществуването на Бога. Въпреки че глава втора представлява специален интерес за хора, които са свикнали да се съмняват по принцип, тя е от жизненоважно значение и за всички останали читатели и ги приканва да подложат на проверка собствената си вяра и нагласа. Тези подготвителни глави са необходими за общата тема, понеже поставят основите на изложението. Останалите глави съдържат общовалидни истини, които ще ни помогнат при търсенето.

Съпругата ми и аз благодарим на Бога за любовта, молитвите и познанията на толкова много хора, които споделиха с нас личния си опит при общуването си с Него. Те са толкова много, че не можем да ги назовем по име. На всички тези приятели и познати казваме: "Много ви благодарим!" Насочвайки ви към следващите страници, се молим тяхното съдържание да окаже истинска помощ и на вас. С голяма радост оставяме тази книжка в ръцете на Бога, за да я благослови Той, както намери за добре.

Без насърчението, любовта, жертвите и молитвите на жена ми Дороти "Търсене на Бога" нямаше да бъде написана. За нея аз казвам същото, което апостол Павел казва за Фива: "Тя е помагала на мнозина, както и на самия мен."

Глава 1 - Има ли наистина Бог?

В живота ви сигурно е имало периоди, а може би и точно сега е такъв период, през които всичко ви се е струвало така мрачно, че сте се съмнявали не само в Божията любов, но и в самото съществуване на Бога.

В Библията съществуването на Бога не се обяснява, нито се доказва. То просто се подразбира като даденост. В първото изречение на Библията се казва: "В началото Бог създаде небесата и земята".¹ Тези могъщи думи са колкото прости, толкова и дълбоки. Те показват, че Бог съществува и че Той е Творецът на Вселената.

Преди много години жена ми работеше като старша сестра в една от най-реномираните клиники в Европа. Един от видните психиатри, който сам се определяше като атеист, веднъж задал на Дороти няколко въпроса относно нейната вяра.

"Господин докторе - отговорила тя, - вие знаете, че много ви уважавам като капацитет във вашата област. Вие сте известен доцент в университета и сред лекарите името ви се ценя. Може би ще ми позволите да ви предложа, преди отново да се наречете атеист, да прочетете Библията със същото усърдие, с което правите психиатрични изследвания."

След това му напомнила за няколко негови пациенти, които наскоро били изписани от стационара за хронични случаи поради чудотворната промяна в състоянието им, настъпила благодарение на Божията сила. Тя посочила един или двама от тях, при които бил налице толкова голям обрат, че те отново се върнали към активен живот. След това Дороти му обяснила как всеки от тях лично и пряко е познал Бога. Лекарят много добре знаел, че най-новите психиатрични методи за лечение не били оказали никакво въздействие върху тези пациенти. Той не можел да си обясни тази промяна в живота им нито като атеист, нито като психиатър.

Той, който беше дал на Дороти да разбере, че не вярва в Бога, завършил разговора с молбата тя да се моли за него! Обещал ѝ да започне за първи път в живота си да чете Библията без предубеждение.

След седем седмици задълбочено четене психиатърът казал на Дороти, че вече не се нарича атеист. За него обаче все още съществувала една трудност, тъй като разбирал, че истинското отдаване на Бога изисква промяна в житейските навици. "За мен това вече не е интелектуален проблем - признал той, - но аз не искам да приема промените, които биха настъпили, ако стана убеден вярващ."

След като десет години се бяхме молили за този познат, получихме писмо, в което той ни разказваше за вярата и личната връзка с Бога, които беше намерил. Ние бяхме много щастливи, но не и изненадани, понеже знаехме, че "вярването е от слушане, а слушането - от Христовото слово".²

За да помогне на всеки от нас да Го познае, Бог е заложил в душите ни едно дълбоко вътрешно познание за Своето съществуване. Някои хора може би предпочитат да не вярват в Бога, но още не е живял човек на земята, който да *не може* да вярва в Него.

В обкръжаващия ни видим свят Бог е дал много доказателства за Своето съществуване. Колкото науката на 20-ти век по-дълбоко прониква в тайните на Вселената, толкова по-неразумно става да се твърди, че всичко е възникнало без Творец. Никой не би казал, че един космически кораб е в състояние да излети без творческото сътрудничество между конструктори, математици и механици, да обикаля Земята и в един планиран момент да кацне на предварително определено място.

¹ Битие 1:1

² Римляни 10:17

Залезите на Слънцето и годишните времена, галактиките и атомите, гравитацията и силата на любовта също така никога не биха могли да съществуват без планиращата и образуваща сила на един Творец - Бог. Необходима е безкрайно по-голяма вяра, за да се приеме, че творението е резултат от случайност, отколкото да се повярва в Бога Творец. Нищо не може да бъде създадено, ако преди това няма някой, който да го конструира.

Дори и онова правителство, което по силата на своята идеологическа доктрина отрича съществуването на Бога, всеки път, когато изпраща космонавт в орбита, признава, че светът е подчинен на стабилна закономерност и ред. Само този, който се съобразява с тези принципи, ще може сигурно да се завърне на Земята. Не е ли странно, че същите хора, които се упоават на природните закони, отхвърлят съществуването на един Законодател и Върховен Творец?

Всички ние знаем колко ужасна е разрушителната сила, която се освобождава при експлозията на една атомна бомба. От друга страна е известно, че Слънцето всяка секунда излъчва енергия, съответстваща на 5 хиляди милиарда атомни бомби. В сравнение с другите звезди, които отделят енергия, нашето Слънце не е много голямо, а ние дори не знаем колко звезди има във Вселената. Макар че се говори за милиарди, може би те са малка частица от неизмеримото. Днес астрономите са изчислили, че освободената енергия на няколко галактики е милиарди пъти по-голяма от тази на Слънцето! Как би могло да съществува такова количество енергия, ако няма Създател, чиято сила е безкрайна?

В действителност творението ни запознава с един Бог на планирането и създанието, Бог на закономерния ред, Бог на безкрайната мощ. Библията казва: "Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията, така че хората остават без извинение".³ Няма извинение за тези, които отричат съществуването на Бога.

При мисълта за необятността, закономерността и енергията, създадени от Бога, мнозина чувстват преходността и нищожеството на човешкото съществуване. Израелският цар Давид е изразил това усещане по следния начин: "Когато гледам Твоите небеса, делото на Твоите пръсти, луната и звездите, които Ти си отредил, си казвам: Що е човек, та да го помниш?".⁴

Днес нашите знания за звездния свят са много по-големи, тъй като огромни телескопи са разширили 500 хиляди пъти картината на Вселената, а спътниците, преминавайки през Космоса, изпращат снимки до Земята. Под въздействието на тези впечатления може би трябва заедно с Давид да се запитаме: "Как може Бог, който е сътворил всичко това, да се интересува от нищожество като мен?"

Ерата на телескопа обаче е и ера на микроскопа. Сега знаем, че онзи миниатюрен свят, който ни се разкрива през микроскопа, е също така невероятен като неизмеримостта на Вселената. Само светлина не стига, за да се разкрият тайните на тази област. Това, което е невидимо за окото на учения при ползване на обикновен лабораторен микроскоп, може да бъде обхванато от електронния микроскоп, който разкрива красотата, замисъла, закономерността и силата, съдържащи се в този безкрайно миниатюрен свят.

И ако се запитаме защо Бог трябва да се интересува от някого, който е тъй дребен и маловажен като вас, то чуйте какво казват атомните физици, че и най-малкият елемент и най-нищожната даденост са много важни за запазването на цялата Вселена. Ако неутроните и протоните в атома, се раздалечаха на разстояние две трилиони части от милиметъра, тогава материята вече не би била плътна маса и светът би се разпаднал

³ Римляни 1:20

⁴ :Псалм 8:4-5

в резултат на космическа атомна експлозия. За Бога на създанието "голямото" не е важно от "малкото".

Когато поставяме въпроса: "Що е човек, та да го помниш?" - е успокоително да знаем, че не величината на човека е качеството, което му придава стойност. Що се отнася до Бога, нашата лична ценност се определя от съвсем други фактори. И Бог ни показва защо сме от значение за Него и колко сме ценни в Неговите очи.

Въпреки че творението говори за Бога на планирането и творчеството, за закономерност и сила, Той е избрал друг път, за да се разкрие като Бог на безкрайната любов и милост, като Онзи, който ни мисли само доброто. Но за да се намери Този Бог, е необходимо да имате духовен пътеводител, на който да можете да разчитате с абсолютна сигурност.

Глава 2 - Надежден ли е вашият духовен пътеводител?

Преди известно време всекидневниците съобщиха тревожния факт, че при самолетна катастрофа, причинена от фалшив радарен сигнал, са загинали много хора. Трагизмът на тази злополука обаче бледнее пред тежките последици в случаите, когато хората се доверяват на "духовна радарна система", която ги води към духовна катастрофа.

Днес в света има много объркващи и противоречиви гласове, всеки от които твърди, че сочи пътя към Бога. Как можете да разберете той от тях е верният? Търсейки Бога, не можете да си позволите да бъдете водени от фалшив глас, понеже залогът на картата има вечни последици.

Някогашният британски министър-председател Уилям Гладстон е писал: "Библията носи отпечатъка на особеностите на своя произход и между нея и всички нейни конкуренти съществува огромна дистанция."

Американският президент Абрахам Линкълн е казал: "Смятам, че Библията е най-добрият подарък, който Бог е дал на човечеството."

Въпреки че много видни исторически личности са свидетелствали за нейната уникалност, самата Библия си остава най-доброто доказателство за собствената си достоверност.

Цар Давид е бил наясно за надеждността на своя духовен пътеводител. Той е казал: "Твоето слово е светилник на краката ми и светлина на пътеката ми."⁵

И до ден днешен хората разбират от собствения си опит, че търсейки Бога те могат да се доверят на Библията. Въпреки всички усилия да бъде опровергана, тя си остава неповторимо явление в световната литература.

И понеже хората се нуждаят от сигурност, че Библията е автентична, Бог я е снабдил с много печати, които потвърждават, че тя представлява наистина "Божието слово". Този, който честно търси, ще намери както в Светото Писание, така и в светските книги по история неопровержими доказателства за това, че "всичкото Писание е боговдъхновено".⁶

Ако Библията беше сътворена от един единствен автор, не би ни изненадало, че в нея тематиката е разработена системно и последователно. Книгата на книгите обаче е писана не от един човек, а от много автори, произлизащи от различни култури, и то в продължение на много столетия. И въпреки всичко тя представлява последователно, подредено и нямащо равно на себе си изложение на Божиата истина. Само по себе си това е много забележително.

⁵ Псалм 119:105

⁶ 2 Тимотей 3:16

Археологическите разкопки постоянно дават нов доказателствен материал, който потвърждава историческата точност на Библията. Събития, които доскоро бяха осмивани като легенди, сега са потвърдени от модерната технология.⁷ Библията наистина е Божия книга, която съдържа посланието на Бога към всички хора.

Въпреки факта, че Библията е Божия книга, някои хора все още отказват да я чета, и то поради широко разпространеното заблуждение, че имало два различни начина да си съставим мнение за нея: "научното" отношение, което гледало фактите в очите, и "религиозното", което ги пренебрегвало. Оттук се прави извод, че истинският учен не може да бъде вярващ. Днес обаче има (както и винаги в историята е имало) много учени, които не споделят този възглед.

Въпреки че Библията не е научно помагало, никога, когато засяга тези области, тя не е била опровергана с доказани научни факти. По принцип по своите цели и предназначение Библията излиза далеч извън границите на научното познание.

Например науката не може да обясни защо ние сме на тази земя, нито може да ни каже къде отиваме след края на живота, какъв е неговият смисъл или какво е предназначението на човека. Независимо колко умен или прост е човек, той се нуждае от помощта на Бога, за да намери истината за Него. Сигурно това е причината, поради която френският философ Блез Паскал казва: "Най-голямото постижение на разума е да ни каже, че разумът има определени граници." Ако няхмахме Божията книга, никога не бихме получили достоверни отговори на най-важните въпроси на битието.

Нека сега разгледаме два ясни белега, които показват, че Библията наистина е Божие слово.

Първият е невероятната точност на нейните пророчески предвиждания. Вторият е силното положително влияние, което тя е упражнила върху живота на хората, приели сериозно нейното послание.

ТОЧНОСТТА НА БИБЛЕЙСКИТЕ ПРОРОЧЕСТВА

Повечето хора изпитват естествено любопитство да узнаят какво ще донесе бъдещето. Библията съдържа някои от най-важните бъдещи събития, като описва много от тях в сложни и смайващи подробности. Сигурно ще запитате: "Как стигате до това убеждение?"

За да отговорим на този въпрос, нека си представим, че предприемате екскурзия в местност, която досега не сте виждали. Картата в ръката ви е единственият пътеводител. Вчера сте установили, че тази карта е напълно надеждна, понеже на нея сте намерили една река и селото, в което сте пренощували. Днес ще трябва да решите по кой път да тръгнете. Пред вас се намира непозната местност, но по картата виждате, че ако завиете наляво, пътят води през гора до място, където ще се озовете при голямо езеро. Вие много искате да видите това езеро. Какво ще направите? Смятам, че ще се доверите на картата и ще завиете наляво. Сигурно главната причина за вашата увереност, когато вземете това решение, ще бъде фактът, че картата вчера се е оказала надежден пътеводител в една непозната местност. Тя ви е показала, преди да отидете там, какво ще намерите на мястото. И това е станало.

⁷ Например през 1968 г. един германски пътешественик на име Клайн посещава древната страна Моав, която се намира на територията на днешна Йордания. Там той открива един каменен паметник, на който имало надпис от 34 реда от Меза, краля на Моав. Надписът бил направен в памет на неговото въстание срещу Израел. Както Амрий, така и Ахав се споменават и в надписа на паметника, и в Библията, във 4 Царе. И на двете места се казва, че тези израелски царе са били поробители на Моав. Много такива открития от по-ново време потвърждават историческата точност на библейското предание.

Едно от най-забележителните доказателства, че Библията е Божие слово, е безпримерната точност, с която тя предсказва бъдещи събития. На нейните страници намираме множество пророчества, за които от сегашния си опит знаем, че са се сбъднали точно така, както са били предсказани преди хиляди години. Тези предсказания се отнасят до една учудващо широка сфера, включват всички народи на земята и съдържат необикновено точни подробности за Израел и Близкия Изток.

От особено голямо значение и още по-важни са пророчествата, които се отнасят до идването на Месията. Тъй като много от тях вече са станали историческа действителност, виждаме в какви невероятни подробности са описани събитията, свързани с раждането, живота и смъртта на Месията.

На основата на всичко това е логично да се приеме, че и бъдещето ще е тъкмо такова, каквото е предсказано в Библията. И всяка година пред очите ни се представят нови доказателства за нейната достоверност. Образно казано, да се чете Библията означава да се чете утрешен вестник.

Доктор Уилбър Смит е изучавал Библията през целия си живот. Той изпитвал особено голяма радост да посочва точността на пророчествата, съдържащи се в нея. Повечето от тях са в Стария Завет и се отнасят до Месия. Според Уилбър Смит, ако те се сравняват с други учения, претендиращи за истинност, ще се види, че няма основател на култ, който може да посочи някакъв стар текст, предсказващ неговото идване. Например ислямът не може да се опре на някакво пророчество, в което столетия преди раждането на Мохамед да се говори за това събитие.⁸

Сигурно при някои така наречени "пророчества" не е необходимо божествено вдъхновение, за да се предскаже нещо точно. С помощта на съвременна компютърна техника анкети относно евентуални резултати от избори и интерпретация на исторически данни информационните служби още преди приключването на изборите могат да предвидят кой ще победи. При наличието на толкова много статистически данни, които са на тяхно разположение, не е чудно, че те са в състояние да "определят" победителя. Запитайте обаче някой кореспондент кои ще бъдат кандидатите след 15 или 20 години! Запитайте го кой ще победи, какви ще бъдат подробностите от живота на победителя, напр. родното му място, житейските му навици, обстоятелствата, при които ще умре. Нека направим още една крачка напред и да помолим журналиста за достоверни сведения по въпроса какво ще се случи след хиляда години в Близкия Изток. Поискайте от него да назове градовете, които ще бъдат разрушени през този дълъг период от време. Сигурно ще се съгласите с мен, че с всяко ново предсказание, направено по ваша молба, шансовете то да се сбъдне намаляват неимоверно много, освен ако Богът на вечността не му е разкрил бъдещето. Само в такъв случай можем да очакваме журналистът предварително да знае всички тези събития. Но точно такива подробности и още много други и далеч по-сложни, обхващащи още по-големи периоди от време, са предсказани в Библията.

Историята на древния град Тир е такъв пример за поразително сбъждане на събитията, които Бог е предсказал за този град.

Ако желаете, бихте могли да прочетете най-напред предсказанията на Езекиил, глава 26, стихове 3 до 12, а след това да отворите някой речник или енциклопедия на думата "Тир". В двата случая ще получите една и съща информация - единия път като предсказание, а втория - като история.

Пророчеството: Дълго време преди са де случат тези неща, Бог е предсказал на град Тир бурно бъдеще. Той е казал: "Ще повдигна против теб много народи... Те ще сринат стените на Тир и ще съборят кулите му" (Езекиил 26:3,4). Казано е също, че Бог

⁸ Wilbur M. Smith, *The Incomparable Book*, Minneapolis, 1961, p. 10

ще помете земята, върху която е било построено това селище, и ще я превърне в гола скала.⁹

Нещо повече! Предсказано е: "Те ще съборят стените ти.. и ще хвърлят сред водата камъните ти, дърветата и пръстта ти".¹⁰ Обаче невероятните подробности на това пророчество не свършват дотук. Бог е казал какво ще направи в крайна сметка от древния Тир - място за простиране на мрежи.¹¹

Историята: Когато четете историческите разкази, ще установите, че Навуходоносор, след като разрушил стария Тир, който бил разположен край брега на морето, наистина срутил и стените, и кулите, както е било предсказано. А по-късно строителите на Александър Велики разчистили старите основи на Тир и оставили там голи скали.

А изхвърлянето на развалините на града в морето, за да се направи от тях насип към намиращия се пред него остров, означава, че се е сбъднало пророчеството: камъните, дървеният материал и развалините наистина били хвърлени в морето. Да, и досега останките на древния град Тир са погребани под морските води. Бог е казал, че това ще стане, и всичко се е сбъднало.

Въпреки че днес в Югозападна Азия е известен град и името Тир, това не е древният град Тир, чиито последни останки са били окончателно унищожени през 1291 г.

Ако можехте да посетите мястото, където се е намирал старият Тир, бихте могли да видите едно още по-изумително сбъждане на пророчеството. Няколко рибарски хижи образуват едно малко село, рибарски лодки плуват в морето, а рибарски мрежи се сушат на голите скали! Би ли могъл човешкият ум да предвиди такова невероятно бъдеще за един процъфтяващ античен търговски град като Тир?

Питър Стоунър е сравнил седем пророчества за древния Тир с историческите предания. След като изчислил математическата вероятност да се сбъднат случайно пророчествата на Езекиил, той установил следното: "Ако Езекиил навремето е направил тези седем пророчества за Тир с човешката си мъдрост, вероятността те да се сбъднат би била 1:75 000 000. А всички те са се сбъднали до най-малката подробност."¹²

Нека сега разгледаме само едно от многото пророчества за раждането на едно дете.

Матей, един пенсиониран данъчен чиновник, споменава четири от най-смайващите пророчества, които са се сбъднали при раждането на Исус. В едно от тях той се позовава на пророк Михей, израелски пророк, живял около 700 години преди раждането на Христос. Той отправял тежки обвинения срещу лъжливите царе на своето време. Сърцето му се късало за това, че народът няма истински авторитетен владетел. Но Михей видял едно по-светло бъдеще, когато Бог му открил, че ще дойде ден, в който този владетел ще се роди. Той му посочил и точното място, където щяло да стане това. "А ти, Витлеем Ефратов, макар и да си малък, за да бъдеш между Юдовите родове, от теб ще излезе за Мен Един, който ще бъде владетел в Израил, чийто произход е от начало, от вечността."¹³

Бог разкрил, че владетелят, от който се нуждае Израел, ще се роди във Витлеем.

И точно, както е предсказал Михей, Исус не е бил роден в града на своите родители, а във Витлеем. Той е бил роден там поради указа на един римски император.

⁹ Езекиил 26:4

¹⁰ Езекиил 26:12

¹¹ Езекиил 26:14

¹² Peter W. Stoner, *Science Speaks: An Evaluation of Certain Christian Evidences*, Chicago, 1963, p. 80

¹³ Михей 5:2

Търсене на Бога

За точното определяне на данъците императорът наредил да се извърши преброяване на населението и родителите на Исус се подчинили на неговата заповед. Те напуснали дома си и заминали за Витлеем, откъдето произхождал родът им. Сигурно никой не е очаквал, че в малкия Витлеем, който е бил само едно от многото градчета в Юдея, ще се роди велик владетел. Вероятността това да стане точно там е била много малка. И въпреки това, станало точно така, както бил предсказал Михей. И това е само едно от буквално стотиците изумителни пророчества за живота на Исус.

Бог казва за Себе Си: "...от началото изявявам края, и от древните времена - не станалите още неща, и казвам: Намерението Ми ще устои, и ще извърша всичко, което Ми е угодно".¹⁴

И още: "От древността обявих предишните дела. Да, излязоха от устата Ми и Аз ги прогласих; внезапно ги извърших и те се сбъднаха".¹⁵ Историята доказва, че тези дадени от Бога и написани в Библията пророчества са се сбъднали с абсолютна точност.

МОГЪЩОТО ВЛИЯНИЕ НА БИБЛИЯТА

Второ важно доказателство, че Библията е Божие слово, е влиянието, което тя оказва. В обществен, културен и личен план посланието на Библията е придавало на човечеството душевно величие винаги и навсякъде, където тя е била изучавана и приемана.

Точно преди да бъде отпечатано преработеното издание на тази книга, ни посети един човек, с когото наскоро се бяхме запознали. Заедно проверихме ръкописа. Той не проявяваше така лесно чувствата си, но не можа да сдържи сълзите си, когато прочетохме двете глави за Божията любов. На два пъти прекъсвахме четенето, за да се преклоним с възхвала и молитви пред Бога, за чиято любов току-що бяхме чели. Заедно благодарихме на Бога за Неговото търпение, за Неговата милост, за всеки знак на Неговата любов в нашия недостоен живот. Изпълнихме се с радост, когато почувствахме вълнуващото и непосредствено присъствие на живия Бог.

За моя познат този ден имаше особено значение. Точно преди една година той седял сам в луксозния си апартамент, рязко контрастиращ със скромното жилище, в което се намирахме сега. Обаче тогава красотата, която го обкръжавала, не му доставяла никаква радост. Бил така отчаян, че вече нямал желание да живее. Търсейки личното си щастие, той се отдал на всички плътски пориви. Кокаиноманията му струвала цяло състояние, а възбуждащите и успокояващите препарати, както и алкохолът запълвали съществуването му. В Европа той години наред се бе забавлявал в компанията на най-богатите сред богатите, но въпреки всичко всяка вечер бил сам. В тази самота мисълта за тогавашния му живот го довеждала до отчаяние. То станало още по-голямо, когато си представил положението в света, което му се струвало опасно и страшно. Смятал, че вече няма изход.

С мрачна решителност той заредил своя двуцевен пистолет, опрял го до слепоочието си и опънал спусъка. "Още само половин сантиметър има до забравата - помислил си, - и моята мъка ще изчезне завинаги." В същата секунда, без и до днес да знае как е станало това, телевизионната програма се сменила. Осъзнал, че изведнъж слуша послание от Библията, което му предлага бъдеще и надежда. И както бил съвсем сам в стаята, малко преди полунощ, той паднал на пода пред живия Бог и Го помолил за прошка и милост.

Благодарение на Божията сила, така радикално променила живота на моя познат, пред мен стоеше човек, който твърде малко приличаше на онзи, когото накратко описах

¹⁴ Исаия 46:10

¹⁵ Исаия 48:3

по-горе. Още преди раждането му неговите родители се молили за него, но въпреки че като младеж изучавал Библията, той не приел сериозно нейното послание. В своя свят на охолство и привилегии той въстанал срещу Бога и се отдал на невероятна разпуснатост.

Седемнадесет години преди онази удивителна нощ, през която най-сетне намерил Бога, този човек купил една книга с хубава кожена подвързия, съдържаща празни, бели страници. Възнамерявал да записва в нея всички значителни събития в живота си. Обаче нищо през тези 17 години на разпуснат живот не си струвало да бъде отбелязано там.

Обръщайки гръб на живия Бог, той предприел едно странно и незадоволително псевдодуховно пътешествие. То започнало с интерес към ежедневния хороскоп и безумно увлечение по рокмузиката и рокконцертите. Скоро започнал да се занимава и с окултизъм. Обаянието на йога го довело до сериозно изучаване на хиндуизма и накрая се заплел сериозно в източната мистика. Нито едно единствено нещо, преживяно през тези години, не си струвало да бъде отразено в неговия подвързан с кожа дневник. Страниците останали празни - болезнена празнота - до онази забележителна нощ, в която той срещнал Бога.

Тази нощ той направил първата си записка. Аз имах щастието да прочета написаното от него. Това е свят и духовен разказ на дълбоко страдащ човек, който е бил спасен от един любящ Бог. Това е наистина прекрасно. Със Своята велика милост Бог беше изцелил неговата духовна слепота и чрез светлината на Своята истина и любов го беше освободил от отчаянието и смъртта.

За да спаси човека от духовно объркване, пример за което е слепотата на моя познат, Бог се е открил в една книга, наречена Библия. Ако се отвърнете от Библията - единственият надежден духовен пътеводител, ще се изгубите сред измами и грешки. Ако обаче, търсейки Бога, искрено се обърнете към Библията, ще установите, че тя разкрива всичко, което ви е нужно, и може надеждно да ви служи като светлина и пътеводител.

Само чрез Божието слово можем да получим ясна представа за Бога, и то такава, каквато ни я дава самият Той. В тази Книга на книгите ние се запознаваме със самата истина, с Божието слово и със светлината на света.

Глава 3 - Какъв е всъщност Бог?

Повечето хора поне веднъж в живота си са се запитвали какъв е всъщност Бог? При все че Бог е дал отговор на този въпрос, все още някои предпочитат да си създават собствени представи и да се осланят на фантазията си, вместо да прочетат в Библията какво е казал Бог за Себе Си.

Такива хора обръщат на обратно едни от най-важните думи на Библията. Докато Бог казва: "Да създадем човека по Нашия образ, по наше подобие",¹⁶ те заявяват: "Да създадем Бога по нашия образ, по наше подобие", и така "разменят славата на нетленния Бог срещу подобие на образ на смъртен човек".¹⁷ Всеки измислен от хората Бог е напълно безсилен, а понякога даже комичен. Колкото и да е умен един човек, той със земната си мъдрост никога не може да открие живия Бог. "... светът с мъдростта си не позна Бога..."¹⁸ Ако Бог можеше да бъде намерен от човешки разум, Той би бил

¹⁶ Битие 1:26

¹⁷ Римляни 1:23

¹⁸ 1 Коринтяни 1:21

твърде малък, за да бъде Бог. Освен това, ако човешката мъдрост беше необходима, за да се намери Бог, то онези, които не са много интелигентни, щяха да Го търсят по-трудно. А това не е така.

Напротив, духовната мъдрост е достъпна за всекиго, и то в еднаква степен за африканската негърка и за университетския професор, тъй като тази мъдрост не е резултат от някакво академично обучение. Тя е за всички, които са достатъчно смирени, за да разберат, че търсейки Бога, те са зависими от Неговата помощ. "Но ако на някого не достига мъдрост, нека иска от Бога, който дава на всички щедро".¹⁹ Този вид мъдрост не е земна, а е от небето. "Никой от властниците на този свят не я е познал... А ние получихме не духа на света, а Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари".²⁰

Библията не е някаква религиозна хипотеза. Тя е преди всичко автентичен разказ как Бог се е открил на човека. И само Бог може да ви даде духовната мъдрост, от която се нуждаете, за да разберете кой е Той и какво би искал да направи във вашия живот.

Ако го помолите за това, Той ще ви се разкрие чрез Святото Си слово.

По време на нашите пътешествия ние срещнахме на най-необичайни места дълбок духовен интерес и разбиране, и то у хора, от които никога не би могло да се очаква това. Веднъж например срещнахме група африкански момчета в джунглите на Кения. Те се интересуваха само от разговори за вярата и искаха да научат повече за Бога. Жаркото слънце бързо изчезна зад хоризонта и настъпи край на един дълъг, изпълнен с напрежение ден. Когато седнах да си почина на един камък край прашното шосе на Кения, чух шум в храстите. Обърнах се и видях как слаб лунен лъч се отразяваше в големите черни очи на едно десетгодишно африканско момче. Скоро то седна до мен на камъка. Бързо се сприятелихме. Другите момчета чуха гласовете ни и дойдоха отнякъде, за да разберат за какво говорим. Силно впечатление ми направиха техните познания по Библията.

"Защо Бог не е разрешил на Мойсей да види лицето Му?" - запита моят млад приятел. Поразен от подобен въпрос, аз зададох на Джоел контравъпрос - дали може да си спомни молбата на Мойсей, преди Бог да му каже: "Ще Ме видиш изотзад, но лицето Ми няма да се види".²¹ Той отговори отрицателно.

"Тогава ще ти припомня - продължих аз. - Тогава Мойсей каза: Покажи ми, моля, славата Си!"²² С други думи, Мойсей е помолвил Бога да му покаже какъв е в действителност. Бог обаче е знаел, че с тази молба Мойсей иска нещо невъзможно, понеже Неговото величие далеч надхвърля онова, което човек би могъл да обхване, разбере или понесе. Неговото сияйно величие, святост и светлина са така унищожителни, че Бог предупреждава: "Не можеш да видиш лицето Ми, защото човек не може да Ме види и да остане жив".²³

Мойсей не е знаел колко непосилно би било да види Божията слава. Но тъй като Бог се открива и иска да привлече хората при Себе Си, Той показал на Мойсей само толкова от Себе Си, колкото пророкът би могъл да издържи. Ако Бог не бе постъпил така, Мойсей щеше да бъде напълно унищожен от Неговото величие. И въпреки че Бог скрил от него пълнотата на славата Си, пак, преминавайки покрай него, Той му осигурил и допълнителна защита в процепа на една скала.²⁴

¹⁹ Яков 1:5

²⁰ 1 Коринтяни 2:8,12

²¹ Изход 33:23

²² Изход 33:18

²³ Изход 33:20

²⁴ Изход 33:22

Търсене на Бога

Момчетата, които живееха на екватора, знаеха много добре, че не бива да гледат срещу ярката светлина на обедното слънце, без да пазят очите си. Известно им беше също, че в тъмна нощ светлината привлича пеперудите. Когато ги запитах какво става, когато пеперудите твърде много се приближат до източника на светлината, те в хор ми отговориха: "Загиват." Те съзнаваха опасността човек да бъде изложен на прекалено силна светлина.

Опитах се да намеря още един пример, който би могъл да онагледи отговора на техния въпрос. Моите малки приятели бяха виждали пелените, с които любящата и грижлива майка повива бебето си. Тогава им разказах за пелените, в които Бог е повил земята.²⁵ (Учените говорят за озонов слой. Тази чувствителна обвивка от алотропен кислород филтрира вредните ултравиолетови слънчеви лъчи. Естествено, без Слънцето на планетата Земя не би бил възможен никакъв живот. Божията грижа обаче ни пази от прекалената доза слънчева енергия и от нейните канцерогенни последици.)

Децата много се заинтересуваха от Божиите пелени, когато аз с прости думи се опитах да им обясня, че те ни защитават от опасни изгаряния. Не знам дали разбраха всичко, което им разказах, но малките им сърца реагираха с радост на Божията любов и величие и след това ние прекарахме прекрасно и ценно за всички нас време в обща молитва. Очевидно те от собствен опит познаваха грижата, която бе почувствал Мойсей, търсейки Бога.

За да разберем по-добре Неговата същност, Бог ни е казал Своите Имена. В Библията имената винаги се смятат за нещо важно, тъй като изразяват характерни черти на тези, които ги носят. Всяко име, което се употребява, за да се назове Бог, има някакво специално значение и показва някаква неповторима страна на божествената Му личност.

В Стария Завет Бог се нарича предимно с три имена: Яхве (Йехова), Елохим (Бог) и Адонай (Господ). Всяко от тях има свой особен смисъл. Първото име, което се употребява е Елохим. То се споменава повече от две хиляди пъти. Макар че името Яхве по значение стои над всички, очевидно Елохим има стоност, която Бог не иска да пропускаме. Каква е тя?

В нашия език множественото число се употребява, когато говорим за повече от едно лице или предмет. Единствено число употребяваме, когато се отнася за един човек. Еврейският език в смислово отношение е по-прецизен, понеже в него може да се използва войнствено число - когато става дума за двама - и множествено число, когато говорим за повече от двама. Разликата между двойствено и множествено число (между "две" и "три" или повече) е от голямо значение за това първо име Елохим, употребено в Библията като име на Бога.

Елохим не е нито единствено, нито двойствено число. Познавачите на еврейския език ни казват, че то е множествено число - т.е. за повече от двама. Елохим обаче е сложна дума и се състои от други имена. Едната съставна част на Елохим е Ел, която има същия корен като арабската дума "Аллах". Ел безспорно е единствено число и с това се подчертава друго нещо, което Библията казва за Бога: "Слушай Израилю, Йеова, нашият Бог, е един Господ".²⁶

Така в първия стих на Библията, в който Бог се открива на човека, ние се запознаваме с Божията концепция за трима в един и един в трима. "В началото Бог (Елохим) създаде небето и земята".²⁷ Това единство на трима понякога се нарича и Троица или Триединство.

²⁵ Йов 38:9

²⁶ Второзаконие 6:4

²⁷ Битие 1:1

Търсене на Бога

След това първо загатване за Триединството на Бога, малко по-надолу стигаме до разказа за сътворението на човека. Тук концепцията за Триединството на Бога е съвсем ясно изразена и подсилена. И Бог каза: "Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие".²⁸ "Ние" безспорно означава множествено число. Но още в следващото изречение се казва: "... мъж и жена ги създаде".²⁹ "Създаде" ясно се отнася за едно лице. Четем за "един" и за "повече от един", като и двата израза се отнасят до Бога, който вече е назован Елохим.

Земната мъдрост е безсилна да разбере Бог като Този. Затова "ние получихме ... Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари".³⁰ След това първо указание какъв е Бог в действителност, Той постепенно ни разкрива все повече и повече от Своето тайнствено Триединство и вечното Си величие.

Цялостното разбиране на този аспект на Бога - "трима в един" и "един в трима" - по-късно ще ви помогне повече да цените измерението на Божията любов.

За да ви улесни по-добре да схванете величието на Неговата любов, в Библията Бог се разкрива постепенно. Там Той ни се представя като Бог Отец, който същевременно е Бог Син и Свети Дух. И въпреки това Той ни се явява като един Бог, който е вечен.

Нашият човешки разум може да прави само повърхностни догадки за такава концепция. И тъй като за човека е невъзможно да се извиси и да намери живия Бог, Сам Той е направил първата стъпка и е позволил на човека да Го познае.

Пълното откровение на божественото величие, светлина и святост е трябвало да остане скрито от очите на Мойсей. Но в личността на Бога Син Елохим е позволил на човек ада види Неговата същност толкова, колкото е можел да разбере и понесе. "Понеже Бог, който е казал на светлината да изгрее от тъмнината, Той е, който е огрял в сърцата ни, за да се просветли светът с познаването на Божията слава в лицето на Исус Христос".³¹ Забележете, че това е имал предвид Йоан като апостол и свидетел на Умрелия и Възкръсналия, когато е писал: "... и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца".³²

По-късно Йоан пише за своята съвсем лична среща с Бога, която е издържал и може да ни разкаже само защото Бог му сее явил не пряко, а в човешки образ в лицето на Исус! Той обаче не оставя никакво съмнение, че това е била среща с Бога на вечността. Тази изключителна среща е можела да бъде чута, видяна и усетена. "Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха".³³ Този разказ за Йоан не е безлично богословие, а лично свидетелство за неговата среща с живия Бог.

Може би ще запитате: "А какво общо има всичко това с мен?" Йоан не бави отговора си. "И това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост".³⁴ И сега вие държите в ръцете си тази книга, защото някой е поискал и вашата радост да бъде пълна.

Подобна радост може да настъпи в живота ви само като последица от лично и истинско общуване с Бога. Както съобщава Йоан: "Това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и Неговия Син Исус Христос. И това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост".³⁵

²⁸ Битие 1:26

²⁹ Битие 1:27

³⁰ 1 Коринтяни 2:12

³¹ 2 Коринтяни 4:6

³² Йоан 1:14

³³ 1 Йоан 1:14

³⁴ 1 Йоан 1:4

³⁵ 1 Йоан 1:3-4

Както светлината ни привлича в тъмна нощ, така и сиянието на Божието величие притегля хората. Ако искате да узнаете какъв е Бог всъщност, помолете Го като Мойсей: "Покажи ми славата Си!" Няма да останете без отговор!

Глава 4 - Какво разделя хората

Нарекоха съвременния свят "глобално село". Но тъй като то се обитава от враждуващи съседи, в него става все по-опасно да се живее. Даже нашите деца в училищна възраст съзнават новите опасности, които застрашават тяхното поколение.

Повърхностният наблюдател остава с впечатление, че проблемите, които тласкат хората в различни лагери, са възникнали в резултат от действието на широк спектър противоречиви политически, икономически, социални и трудово-правни възгледи. Въпреки че тези различия наистина създават все по-дълбоки, потискащи и несъмнено ярко разделителни линии, съществува и едно много по-сериозно разцепление, на което се обръща малко внимание.

Нека разгледаме накратко очевидните причини за липсата на единство между хората, а след това и главната причина, която лежи много по-дълбоко в човешкото съществуване.

ВИДИМИ РАЗЦЕПЛЕНИЯ

В политиката: Политиците се срещат със страх и недоверие. Когато се изразяват несъвместими становища, те се надяват, че и в бъдеще военната сила ще гарантира сигурността на тяхната нация. Същевременно загрижени граждани надигат глас в полза на мира и атомното разоръжаване. Има обаче някаква ирония в това, че онези, които са наблюдавали по телевизията някои от "демонстрациите за мир" стават свидетели, как тъкмо у демонстрантите се развихрят емоции, които са отговорни за войните и разрушенията. Това ни напомня, че Бог ни е предупредил за такива времена: "Когато казват: Мир и безопасност! - тогава ще ги постигне внезапно погубление като болките на бременна жена, и никак няма да избегнат".³⁶

В икономическия живот: Природните бедствия като суша, земетресения и наводнения и следващите ги глад и мизерия представляват един постоянно разрастващ се проблем, особено в Третия свят. Тези бедствия още повече увеличават големите икономически различия между богатите и бедните народи. Въпреки готовността и жертвите на много хора, които се опитват да помогнат, може да се направи печалната констатация, че твърде често богатите стават все по-богати, а бедните - все по-бедни.

В сферата на социалните връзки: Не е тайна, че днес разрушаването на брака и семейния живот е придобило епидемични размери. Летосал ми каза със сълзи на очи: "Моят дом беше разрушен." Аз помислих, че е била разрушена неговата малка африканска хижа, но скоро ми стана ясно, че той с този израз тактично ми съобщаваше, че жена му го е напуснала. Днес се "разрушават" твърде много домове. Егоистичният начин на живот е противоположност на истинската любов. И въпреки това, както ще видим в една от следващите глави, Божията любов със Своята изцеляваща и градивна сила докосва и брачната връзка и семейството.

В трудово-правно отношение: Свикнахме вече да слушаме за недоволство и напрежение на работното място. В началото на 1985 г. в Англия приключи най-

³⁶ 1 Солунци 5:3

ожесточеното стълкновение в индустрията през 20-ти век. И въпреки че стачката и сблъсъците по улиците бяха преустановени, огорчението и натрупаната омраза станаха като открита рана в отношенията между работниците и ръководството на предприятието и дори между самите миньори. Каква разлика в сравнение с премахването на напрежението между работниците и ръководителите на предприятията по времето на вълненията в каменовъглените мини в Уелс! Джон Пари е бил там и ми разказа. Когато се запознах с Джон, той беше пенсиониран миньор на 91 години, напълно ослепял, и страдаше от силикоза, хронично белодробно заболяване. Аз и жена ми посещавахме винаги, когато ни беше възможно, къщурката на този скромен миньор в Северен Уелс. Със сърдечен смях и голяма радост той разказваше какво е направил Бог в Уелс, действайки с убедителна сила по време на съживлението през 1904 и 1905 г. Тогава миньорите, както и техните работодатели познали живия Бог. Прекият резултат от това бил, че те започнали да се отнасят с доверие и уважение един към друг. Каква съществена разлика между 1905 и 1985 година!

Джон говореше с голяма радост за онези дни. Той си спомняше, че десетки предприятия банкрутирали, понеже внезапно изчезнало търсенето на алкохол. Спомняше си също, че когато слизал с миньорите в галерията, всички заедно пеели хвалебни песни на Бога. Той се засмиваше тихо, когато казваше: "Хората все още идват при мен и питат къде е било съживлението." После казваше, сочейки с пръст гърдите си: "То е тук вътре, и то в този момент."

Освен политическото, социалното, трудовоправното и икономическото поляризиране между хората и всеобхватната мрежа на терора заплашва да разруши вътрешнополитическия мир в много страни. Библията съвсем точно описва ситуацията, в която се намираме днес: "... очаквахме мир, но никакво добро не дойде, и време на изцеление, но ето, смущение!"³⁷ Колкото и дълбоки да са тези разцепления, има нещо, което разделя хората много по-страшно и по-трайно. Причината за това се крие в обърканите представи за Бога.

ИСТИНСКАТА ПРОПАСТ

В разкриването на личността Си пред хората Бог не е извършил никакви промени и нищо не е скрил. Преди Божия Син Исус Христос да стане човек и да се появи на света като безпомощно бебе, Бог е обещал да изпрати голяма светлина, за да помогне на хората, които твърде малко са Го познавали. Той е казал: "Народът, който ходеше в тъмнина, видя голяма светлина".³⁸ След това Бог посочва подробности, как може да се разпознае тази светлина: "Защото ни се роди Дете, Син ни се даде".³⁹ Не би имало нищо особено в тези думи, ако Бог беше казал, че ще се роди едно дете. Деца се раждат непрекъснато! Известието, че ще се роди дете, не представлява нищо важно, ако то не беше свързано с обещанието, че този Син ще бъде даден от Небето. Това, което някога е било пророчество, сега е исторически факт. Съобщението от Бога се сбъдна. На земята се роди Дете, от Небето беше даден Син. Чрез раждането на едно Дете и даряването на един Син Бог изпрати светлина на хората, които се лутаха в мрака. И до ден днешен тази светлина прогонва мрака и съмнението, които ни пречат да видим Бога. За да изтъкне раждането на неповторимото Божие Дете и да го отличи от всички други, Бог обещава появата на Неговия Син да бъде потвърдена от едно свърхестествено знамение: "Ето, девица ще зачене и ще роди син, и ще го нарече

³⁷ Еремия 14:19

³⁸ Исая 9:2

³⁹ Исая 9:4

Емануил".⁴⁰ Името Емануил означава "Бог с нас". Това известие ни дава възможност да се досетим колко се различава "благата вест" съгласно библейското предание от ученията на другите религии.

Другите религии свидетелстват, че човек предприема опит да достигне Бога, а Библията показва как Бог слиза при хората. Когато Бог поиска да построи мост към Вечността за изгубените хора на земята, Той извърши чудото девица да забременее. Денят, в който Творецът на Вселената се въплъти във времето и пространството, сега е исторически факт. Божият ангел се е явил на Йосиф насън и му е казал: "Йосифе, сине Давидов, не бой се да вземеш жена си Мария, защото заченатото в нея е от Светия Дух".⁴¹ По-късно, когато Исус е възмъжал, Той е потвърдил Своята божественост, казвайки в присъствието на враждебно настроени скептици: "Аз и Отец сме едно".⁴²

Астронавтът Джим Ъруин (Аполо VХ) писа: "Божието идване на Земята е от по-голямо значение, отколкото отиването на човека на Луната." Никое постижение на човека в космическото пространство не може да се сравни с чудото на мига, когато Бог от вечността дойде в обвързаността на времето.

В допълнение на старозаветното пророчество, че ще се роди Дете и ще бъде даден Син, се дава и по-подробна информация за тази неповторима личност: "... и Името Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира. Управлението Му и мирът непрестанно ще се увеличават..."⁴³ Такава внушаваща страхопочитание комбинация между власт и мъдрост е необходима предпоставка за дейността на един истински властелин на света. Ние и сега търсим авторитети, които не само знаят какво е правилно, но и могат да го осъществят. Възможно е някои наистина да знаят какво трябва да се направи, но в историята никой не е притежавал власт и мъдрост да доведе света до състояние на вечен мир.

Князът на мира има и двете - и знанието, и силата да донесе на света постоянен мир. Един ден Исус Христос ще се завърне с цялото Си величие и сила, за да управлява тази планета. Когато този ден настъпи, всички заводи за оръжие ще бъдат затворени, всички атомни бомби ще бъдат унищожени, а граничарите и войниците ще бъдат изпратени завинаги у дома си!

В своята история човекът е доказал колко е безнадеждно неспособен да управлява себе си и себеподобните си. Мирът и справедливостта за всички трябва да почакат до настъпването на момента, когато Князът на мира сам ще поеме царската власт! Тогава хората ще "изковат мечовете си на палешници и копията си - на сърпове; народ против народ няма да вдигне меч, нито ще се учат вече на война".⁴⁴ И в онова мирно време "земята ще бъде пълна със знанието на славата Господна както водите покриват морето".⁴⁵ Друг завършек на историята, който да задоволи Бога на вечността, не може да има.

Но още преди настъпването на този ден ясно ще се види дълбоката и конкретна пропаст между пората. При бъдещия голям разрыв ще става дума за личността на Исус Христос. Затова е много важно точно да знаете кой е Той, защо е дошъл и какво е направил за вас, когато е бил на земята.

Книгата Битие и Евангелието от Йоан започват по подобен начин. В Битие четем: "В началото Бог създаде небето и земята".⁴⁶ В Евангелието от Йоан намираме:

⁴⁰ Исаия 7:14

⁴¹ Матей 1:20

⁴² Йоан 10:30

⁴³ Исаия 9:6

⁴⁴ Исаия 2:4

⁴⁵ Авакум 2:14

⁴⁶ Битие 1:1

"В началото бе Словото... и Словото бе Бог... Всичко това чрез Него стана".⁴⁷ Бог, който в Битие се нарича Елохим, в Евангелието от Йоан се обозначава като Словото. Елохим е Словото и Той е приел човешко тяло, за да живее сред Своето творение. "И Словото стана плът и пребиваваше между нас".⁴⁸ Това невероятно твърдение звучи така в цялостната си връзка: "В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. То в началото беше у Бога. Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало... Той беше в света и светът чрез Него стана; но светът не Го позна. У Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха. А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божии деца, тоест на онези, които вярват в Неговото име.... И Словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина".⁴⁹ (). "Никой, когато и да е, не е видял Бога; Единородният Син, който е в лоното на Отца, Той Го изяви".⁵⁰

По въпроса дали Исус е самият Бог, духовете се разделят. В известен смисъл това не е изненадващо. Когато Исус казва: "Аз и Отец сме едно" (Йоан 10:30), някои намират в Него отговора на своето търсене на Бога. Други Го отхвърлят, понеже не могат да си представят, че Бог, възплъщавайки се в Христос, е станал човек и се е принизил до такава степен. Някои са били привлечени от Исус, други са Го отхвърляли. Едни са Го последвали, други са искали да Го убият.

Още по времето, когато е живял на земята, Исус е бил причина за раздяла на хората и това е така и до днес. Той го е казал съвсем ясно: "Който не е с Мен, той е против Мен."⁵¹

Естествено отрицателната първа реакция не трябва да бъде последната дума.

Нека се запознаем тук с един човек, който от противник е станал последовател на Исус. Савел е бил еврейски равин с многообещаваща кариера. На младини той толкова много е мразел последователите на Исусе, че ги е преследвал и даже е одобрявал избиването им. Но след като станал християнин, той през целия си живот славел Исус като свой Господ и Учител. Той с радост понесъл много страдания за верността си към Христос. Каква е била причината за тази промяна?

Савел е бил запознат с гръцкия превод на Стария Завет. Той е бил преведен от 70 учени и затова се е наричал "Септуагинта". И понеже е бил учен, знаел, че еврейската дума Яхве (или Йехова) е преведена с гръцката дума Кириос. В българската Библия тя е преведена с Господ.

Веднъж, пътувайки за Дамаск, за да преследва там християните, Савел видял една "голяма светлина". Тази светлина била така ярка, че той временно ослепял. Интуитивно той разбрал, че се намира в Божието присъствие. Употребявайки гръцката дума за Яхве, той запитал: "Кой си Ти, Господи?" Бог отговорил: "Аз съм Исус, когото ти гониш".⁵² В този ден Савел разбрал, че Яхве и Исус са едно.

Това откровение превърнало Савел от враг на Исус в апостол Павел. От този ден нататък той посветил живота си напълно на Господ Исус Христос. Затова, въпреки че е трябвало много да страда за вярата си, кой прекарал остатъка от дните си, разпространявайки радостната вест, че Бог е посетил земята. Реалността на присъствието на Исус в неговия живот го превърнала в най-големия мисионер на

⁴⁷ Йоан 1:1-3

⁴⁸ Йоан 1:14

⁴⁹ Йоан 1:1-3, 10-12, 14

⁵⁰ Йоан 1:18

⁵¹ Матей 12:30

⁵² Деяния 9:5

всички времена. По отношение на Господ Исус Христос писмата му са изпълнени с увереността: "... чрез Него бе създадено всичко".⁵³

Както виждаме, Исус Назарянинът не е бил само Божи пророк, както учи напр. ислямът, нито някакъв син на Бога в смисъла, който влагат мормоните, свидетелите на Йехова и други. Има хора, които в стремежа си да се осигурят от всички страни и да угодят на всички предпочитат да игнорират това, което Бог сам е разкрил за Себе Си. Това се нарича "синкретизъм" и може да се дефинира като опит да се съчетаят различни и отличаващи се една от друга насоки на вярата.

Например хиндуистите признават Исус като просто Го нареждат до многобройните си други богове. Добре е да си припомним как Богът на Илия, живият и истинен Бог, излиза срещу езическите идоли на Ваал - Той ги поваля в праха пред Себе Си. Точно по същия начин всеки създаден или измислен от човека бог трябва да бъде унищожен пред Господ Исус Христос, понеже Исус е Бог Син, вечно единен с Отца и Светия Дух.

Щом разберем, че Исус Христос е Бог, няма да ни е трудно да повярваме в Него като роден от девица, в Неговите многобройни чудеса, в Неговата смърт и Неговото възкресение, в Неговото възнесение и Неговото предстоящо връщане на земята с величие и власт. И понеже Исус Христос е истинският Бог, Създател на Вселената с всички нейни закономерности, Той е по-велик от всички закони, които е сътворил.

По отношение на личността на Исус Христос хората се разделят и образуват две семейства. Това разделение няма нищо общо с богатството или бедността, с разтрогнати бракове или политически възгледи. То е възникнало тогава, когато Бог е посетил земята, и е много по-дълбоко от всяко друго, което дели хората един от друг.

Тази констатация не е преувеличена и не изопачава действителното положение, понеже Самият Господ Исус казва: "Ако беше Бог вашият Отец, то вие щяхте да Ме любите, защото Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той ме изпрати. Защо не разбирате Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето учение. Вие сте от баща дявола и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец и на лъжата баща".⁵⁴

Учудващо ли е да чуем, че има както братство на вярващи, така и братство на хора, чийто баща е дяволът? Не всеки е дете на Бога. Семейството на Бога или семейството на Сатана - това са за вас и за мен двете вечни алтернативи.

Колкото и реална да ви се струва вашата представа за Бога, може наистина да грешите. Лъжа е да се твърди, че няма значение в какво вярва човек, стига той искрено и твърдо да вярва в него. Вие можете да вземете отрова и твърдо да вярвате, че това е лекарство, но въпреки това ще умрете!

Човечеството е разделено на две семейства. Всеки човек принадлежи към едното или към другото - към семейството на Бога или към семейството на дявола. От най-голямо значение е да знаете вие към кое семейство сте. Първата стъпка да станете член на Божието семейство е да познаете Бога и какво Той е направил, давайки ни Своя Син Исус.

Името Исус означава "Яхве е спасение". Затова ангелът казва на Йосиф, мъжа на Мария, да Му даде името Исус, "... защото Той е, който ще спаси народа си от греховете им".⁵⁵

⁵³ Колосияни 1:16

⁵⁴ Йоан 8:42-44

⁵⁵ Матей 1:21

Глава 5 - Къде се крие истинският проблем

В началото на това столетие много хора са гледали оптимистично на бъдещето на света. Те са мислели, че заедно с индустриализацията ще настъпи златен век на мира и благосъстоянието. Мнозина са смятали, че даровете на това ново столетие ще станат осезаеми във всяка страна, дори там, където безнадеждността, болестите и изключителната бедност причиняват неопишуеми страдания, стига само да се осъществят социални реформи. Обаче през 1914 г. камбаните в цяла Европа оповестиха войната.

И днес, въпреки невероятните успехи на науката, постигнати през това столетие, чиито свидетели сме ние, хората вече не говорят за светло бъдеще. Вместо това милиони хора са много загрижени от смъртоносния потенциал на атомните оръжия в световния арсенал. Комплексният характер на международните и националните проблеми дава основание на сериозните наблюдатели да стигнат до заключението, че ние живеем в най-критичните и най-опасните години от историята на човечеството. Вече говорихме за разцеплението между хората. Цялата структура на цивилизованото общество се разпада.

Видни световни ръководители се срещат, разговарят и се стремят да отговорят на тези въпроси. Докато те излагат спорните проблеми и изслушват теориите и предложенията на другата страна, светът върви от една криза към друга. Въпреки че се инвестират много енергия, пари и знания, изглежда, че никой не е в състояние да промени насоката на развитие на събитията. Опитни държавници и политици, блестящи учени, умни търговци и световни банкери, уважавани лекари и социолози - всички те предоставят на разположение своите знания.

Обаче тези учени мъже почти не се докосват до това, което Бог нарича истински проблем на човечеството. Защото решението не е в знанията на експертите, а в Божието Слово. И понеже трябва да бъде известен основният проблем, за да може да се намери и някакво решение, Бог насочва вниманието ни към него. Тук ние често забелязваме разликата между тези, които наистина търсят Бога, и другите, които изпитват само религиозно любопитство. Правилната диагноза на истинското зло може да се окаже страшен шок за отделния човек.

След сътворяването на човека става една много голяма трагедия.

Бог е казал: "Да създадем човека по Нашия образ..."⁵⁶ Вие можете да запитате: "В какъв смисъл човекът е бил създаден по Божия образ?" Разбира се, не става дума за физически образец, понеже Господ Исус казва: "Бог е Дух".⁵⁷ Бог няма ръце и крака, и очи като нас. Библията казва, че Бог "... обитава в непристъпна светлина; когото никой човек не е виждал, нито може да види".⁵⁸ Невидим човек не е имало никога. Значи хората имат нещо по-ценно от тялото, в което живеем. Истинската личност продължава да живее и когато тялото загине. Това е тази "личност", която е създадена по Божия образ.

От Библията става ясно, че Бог има разум, воля и чувства и че съобразно с това човекът е бил създаден по Божия образ. Но понеже Бог е Бог, Неговите чувства, Неговият интелект и Неговата воля са безкрайни или, с други думи, за тях няма ограничение. Това е Неговата същност. Човекът е ограничен. Дори разумът на един гений като Айнщайн е имал граници. Никой човек не може да знае всичко, никой човек

⁵⁶ Битие 1:26

⁵⁷ Йоан 4:24

⁵⁸ 1 Тимотей 6:16

Търсене на Бога

не може безгранично да обича и волята на човека не е суверенна във Вселената. Той не е нито господар на своята съдба, нито ковач на щастието си.

Човешкият дух е създаден, за да търси Бога, да Го опознава и да общува с Него. Затова Библията ни казва също така, че човекът е дух, душа и тяло.⁵⁹ Чрез духа си човекът има една дадена от Бога възможност да поддържа съвсем лична връзка със своя Създател. Чрез тялото и личността, или душата си, той е свързан с видимия свят.

И духът, и душата, и тялото в свършено единство трябва да бъдат насочени към Бога. Такъв е бил творческият план на Бога. Но поради греха равновесието е нарушено и често потребностите на тялото се радват на предимство пред тези на духа и душата.

У много хора физическите, материалните и чувствените интереси определят мисленето, решенията и емоциите. Вместо да изпълва и води личността, която е създал, Бог бива така игнориран и отхвърлян, че между заблудения човек и неговия Създател вече не се стига до никаква връзка.

Човекът, за когото Бог е далечен и нереален, е духовно мъртъв. А личност, която истински общува с Бога, е действително жива.

Всички проблеми на този свят започват с човешко решение. Бог не е създал хората, за да приличат на марионетки, които не могат да се движат без волята на някой друг. Дърпайки конците кукловодът контролира всяко движение на куклите. Бог обаче ни е дал свобода на волята да живеем така, както искаме. Но получили тази воля, ние вече носим лична отговорност за решенията, които взимаме. (Макар че мнозина психиатри, които игнорират библейската истина, биха оспорили това.)

В Рая между многото плодни дървета специално се назовават две: едното е дървото на живота, а другото - дървото за познаване на доброто и злото.⁶⁰ Имало е само едно дърво, чиито плодове съгласно Божията заповед не е било разрешено да се ядат. Това е било забраненото дърво - дървото на познаването на доброто и злото, от което Адам и Ева решили да ядат. Решението е било тяхно собствено, понеже те са били напълно свободни да последват Бога, или не. Те избрали не плодовете на дървото на живота, а тези на дървото на познаването на доброто и злото.

Адам и Ева се разбунтували срещу най-доброто, което Бог бил поставил на разположение на човека. Бог е знаел, че това решение ще донесе неописуеми страдания за Него и за цялото бъдещо човечество. Но ръководейки се от любовта Си и знаейки каква е славата, която по-късно щяла да се открие за онези, които на правят правилния избор, Той дал възможност на двамата да избират свободно.

Със своята способност да убеждава Сатана, лъжецът, подмамил Адам и Ева да направят фаталния избор. Той придал на забранения плод особена привлекателност, като ги заблудил, че ако ядат от него, ще станат като Бога (и днес дяволът внушава на човека, че може да бъде свой собствен бог. Но точно така, както Бог е Бог и никога не може да стане нещо по-малко от Бог, човекът е човек и никога не може да стане нещо повече от човек.) Дяволът е подвел Адам и Ева да се противопоставят на Божията воля. Последницата е, че всички следващи поколения са изключени от живота, лично и тясно общуване с Бога, със Създателя, понеже те всички са потомци на Адам. "Затова ... както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха смъртта, и по този начин смъртта мина във всичките хора, понеже всички съгрешиха".⁶¹

Всяко гробище, всяка болница, всяка армия и всеки затвор, които някога са съществували, свидетелстват за погрешния избор, направен от човека в началото на света. Това смъртоносно зло сред хората е като вродена наследствена болест, която

⁵⁹ 1 Солунци 5:23

⁶⁰ Битие 2:9

⁶¹ Римляни 5:12

Търсене на Бога

засяга цялото човечество. Грехът не само е разрушил истинското общуване с Бога, но е отчуждил и хората помежду им.

Вие и аз сме грешници по рождение, които неизбежно грешат със своите действия. Псалмистът говори за всички нас, като казва: "Ето, родих се в нечестие и в грях ме зачена майка ми".⁶²

Това обаче не е извинение за греховете, които сме извършили. Библията говори за нас като за "синове на непокорството... като сме изпълнявали волята на плътта и на помислите и по естество сме били деца на гнева, както и другите".⁶³ Ние сме виновни пред Бога за личните си грехове. Вината не може да се прехвърля на никой друг - нито на съпруга, нито на приятел, нито на родители. Не можем да обвиняваме и обстоятелствата или условията, при които живеем. Вие сте отговорни за собствените си грехове, както и аз - за моите. Истинската причина за толкова много вражда и такова разцепление между хората е тази, че нашият общ знаменател е грехът. Той е това, което ни свързва и разделя.

Грехът свързва атеист с вярващ, арабин с евреин. Грехът свързва народите от Третия свят с тези от индустриалните страни, комуниста с капиталиста, полицаец с престъпника. Независимо дали хората са проститутки или проповедници, дали живеят в най-голям разкош, или в дълбока мизерия, дали са образовани или неучи - "... всички съгрешиха и не заслужават Божията слава".⁶⁴ И въпреки това пак грехът е основната причина за всички напрежения, които съществуват сред хората.

Но Исус е надеждата за грешника!

Той казва: "... защото не съм дошъл да призова праведните, а грешните".⁶⁵ Думата "грях" означава просто неулучване на целта. Вие и аз с малко или с много сме пропуснали целта на Божията слава. Самите ние не сме в състояние да направим нищо, за да поправим това. Да се приеме, че можете да се помирите с Бога, като се опитвате да бъдете добри или да правите добро, е измамна надежда. Това става "не чрез дела, за да не се похвали никой".⁶⁶ Затова Исус казва: "Милост искам, а не жертва".⁶⁷

Правилното разбиране на Божията милост дава невероятно облекчение на затъналия в своя грях човек. И понеже Бог "е богат на милост..."⁶⁸, Той иска само да приемете спасението като Негов дар. "Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то е от сами вас; това е дар от Бога".⁶⁹ Самият Исус е пожертвал живота Си, за да отвори за грешника вратите към Свящото Божие присъствие.

Милостивият Бог отново дава достъп до плодовете на дървото на живота, така че всеки да може да се възползва от тях. Но тъй като ви е дал свободна воля, Той няма да ви принуди да ядете. Много важно е как ще реагирате на предложението от Бога дар. Бог казва: "Ето, сега е благоприятно време, ето, сега е спасителен ден".⁷⁰ Сега, а не някога в бъдещето, след като сте се опитали сами да поставите в ред живота си. Спомнете си какво казва Исус: "Не съм дошъл да призова праведните, а грешните на покаяние".⁷¹

Едно честно признание кой е действителният ви проблем - проблемът за греха - е първата стъпка по пътя към неговото преодоляване. Обятията на Исус са отворени, за

⁶² Псалм 51:5

⁶³ Ефесяни 2:2-3

⁶⁴ Римляни 3:23

⁶⁵ Матей 9:13

⁶⁶ Ефесяни 2:9

⁶⁷ Матей 9:13

⁶⁸ Ефесяни 2:4

⁶⁹ Ефесяни 2:8

⁷⁰ 2 Коринтяни 6:2

⁷¹ Лука 5:23

да ви приеме днес където и да сте или в каквото и състояние да се намирате. Всичко, което Той очаква да чуе от вас, е: "... Боже, бъди милостив към мен, грешника!"⁷²

Глава 6 - Защо хората се заблуждават?

Като момче живеях в една част на Британските острови, над която постоянно прелитаха вражески бомбардировачи. Тогава се водеше война и тези самолети летяха към своите цели в индустриалните области на Централна и Северна Англия. Аз и моите приятели се научихме да различаваме грохота на противниковите бомбардировачи от виенето на нашите изстребители. Много се вълнувахме, когато виждахме, че прожекторите осветяват вражески самолет на небето. Знаехме, че стрелбата на противовъздушната артилерия или въздушните битки понякога приключваха със свалянето на някой бомбардировач. В такъв случай винаги беше възможно част от екипажа да се спаси с парашути. За да затруднят тези хора, властите бяха махнали всички пътепоказателни знаци по пресечките. По този начин те искаха да им отнемат възможността да избягат и да се завърнат с нови бомби. Поради това по улиците вече нямаше табелки с имената им.

Ние момчетата обаче знаехме, че извън града, в Уотън Удс, на една съвсем незначителна пресечка все още има малък пътепоказател. Когато го извъртяхме така, че да показва погрешна посока, бяхме убедени, че сме изпълнили дълга си в тази война. Ние, както и местните власти, искахме да заблудим всички нежелани гости в нашата крайбрежна област.

Естествено, ако такъв човек притежава надеждна карта, липсата на табелки не би го затруднила. Детската ни идея да обърнем табелката също не би объркала никой враг, освен ако той не би решил да не обърща внимание на данните в своята карта.

Бог ни казва какви хора се оставят да бъдат ръководени от фалшиви пътепоказатели, докато Го търсят.

Всеки, който предпочита да игнорира факта, че съществуването на този чудесен свят говори за Бога Творец, действително ще бъде напълно заблуден! "Като се представяха за мъдри, те глупееха... И понеже отказаха да познаят Бога, Бог ги предаде на развратен ум, да вършат това, което не е прилично".⁷³

Човек без вяра боготвори творението заради самото него, докато един човек с ясна мисъл почита Създателя на творението. Ако някой отказва да вярва, че Бог е сътворил света, Бог ще позволи неговият разсъдък да бъде заблуден от най-невероятни теории и хипотези за възникването на Вселената, например че всичко е възникнало от само себе си.

Бог предупреждава също така, че тези, които отказват да приемат Божието слово, лесно тръгват по измамен път, който води към гибел. И наистина, всеки, който не обича действително и активно истината на Божието слово, се излага на голяма опасност. "... защото не приеха да обичат истината, за да се спасят. И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват на лъжа".⁷⁴

Когато един човек не е зачел или е отхвърлил истината, той е готов да приеме това, което не е истина.

Още си спомням как се опитвах да налущкам пътя за дома си в гъстата лондонска мъгла. За да стигна само до края на улицата, вече се нуждаех от помощ. Светлината на

⁷² Лука 18:13

⁷³ Римляни 1:22, 28

⁷⁴ 2 Солунци 2:10-11

джобното ми фенерче не се виждаше дори и на една ръка разстояние. Бог ни казва, че едно силно заслепление или нещо като духовна мъгла ще съпътства края на нашия сегашен световен ред на земята. Учениците на Исус Го запитали: "... какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на века?"⁷⁵ Освен другото Той отговорил и следното: "... ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, така че да заблудят, ако е възможно, и избраните".⁷⁶

Може би ще кажете: "Но аз не съм от заблудените!" Може би се гордеете с това, че сте в състояние да разпознаете някой самозван спасител или някой лъжепророк. Замислете се за миг обаче върху собствената си логика. Ако Бог е допуснал дяволът да заблуди вашия разум, понеже сте отхвърлили истината, то вие със сигурност няма да знаете това. Ако знаете, че един лъжепророк ви заблуждава, то вие изобщо не бихте се поддали на заблудата. Всяко заслепление в края на краищата става в сферата на разума - нещо, което трудно се приема от всеки, който се гордее със своя разум.

Има впрочем две групи хора, които при четене на Библията се противопоставят на истината и по този начин се излагат на заблуждение. Към едната група спадат личности, които се гордеят със своята интелигентност и са привидно независими. Към другата група се причисляват онези, които отхвърлят Божиите изисквания. Но за всеки, който наистина иска да изпълни Божията воля, Господ Исус обещава съвсем ясно: "Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога..."⁷⁷ Ако наистина искате да изпълните Божията воля, можете да разчитате, че Бог ще ви научи чрез Библията в какво трябва и в какво не трябва да вярвате, а също и как човек трябва и как не трябва да се държи. За разлика от това самозваните религиозни учители, които не проповядват Божието слово, ще се опитат да направят всичко, за да повярват и извършат това, което не трябва.

Някои от пратениците на Сатана са псевдохристиянски култови общности, които насочват съвременния човек в погрешно направление. Всеки, който е решил да отхвърли истината за Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух, Трима в Един и Един в три Лица, е лъжепророк. Въпреки че такива хора биха могли да цитират няколко стиха от Библията, те напълно ги откъсват от контекста и така създават една небиблейска религия. Винаги можете да разпознаете един лъжеучител по неговия отговор на въпроса: "Кой е Исус Христос?" Това е една от причините, поради които е много важно да знаете кой е Той наистина.

Ако действително знаете, че Исус е Божият Син, то ще разберете, че тайните общества, които са толкова отзивчиви и готови да оказват помощ, всъщност разпространяват духовна измама. Макар че в такива общности може би се споменава Бог, те не спазват учението на Исус Христос, който казва: "... никой не идва при Отца, освен чрез Мен".⁷⁸

В Библията се казват остри думи към онези, които изповядват фалшива вяра в Бога: "Ти вярваш, че има само един Бог. Добре правиш; и демоните вярват и треперят".⁷⁹ (Вижте Приложение 1 в края на главата).

В наше време се забелязва все по-голямо и обезпокояващо оживление на световните религии, които отричат Бога на Библията. Различни секти на хиндуизма привличат вниманието на мнозина и ги правят свои последователи. В страни, които някога са били известни с библейската си традиция, сега се предлагат основни аспекти на хиндуистката философия, напр. трансцендентална медитация и други форми на

⁷⁵ Матей 24:3

⁷⁶ Матей 24:24

⁷⁷ Йоан 7:17

⁷⁸ Йоан 14:6

⁷⁹ Яков 2:19

източна мистика като йога и аскетизъм. Различните култови общности, произлизащи от хиндуизма, почитат множество богове в творението вместо самия Бог на творението.

Ислямският свят също така проявява огромно усърдие при разпространяването на своята вяра. Неговите придобити от продажба на петрол долари и неговото растящо политическо влияние дават възможност този процес да се развива в такива размери, каквито до преди няколко години се смятаха за невъзможни. От една от най-големите си "светини", храмът, който се намира на върха на Ерусалимския хълм, ислямът дръзко отхвърля същността на благата Божия вест. арабският надпис на храма гласи: "Бог не е заченат, нито може да създаде живот." Библията обаче казва: "Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот".⁸⁰

Заслепението съществува не само в религиозния свят. Обществото е възприело философията на хуманизма, която поставя човека в центъра на Вселената и смята неговото по-нататъшно развитие за върховна цел на човешкото общество. Хуманизмът се прокламира в университети, всекидневници, илюстрирани списания, както и по радиото и телевизията. "Търси удоволствия!" - това е лайтмотивът в света на рекламата.

В действителност хуманизмът не е толкова нова философия, както мислят някои хора. Още тогава, по времето на апостол Павел, Бог е казал: "Те ... замениха истинския Бог с лъжлив и предпочетоха да се покланят и да служат на творението, а не на Твореца".⁸¹ Бог задава на човека един въпрос, който поставя границите на привържениците на хуманизма: "Къде беше ти, когато основах земята? Извести, ако си разумен!"⁸² Това е познатата стара история: Когато дяволът отишъл при Ева, той ѝ представил невъзможното като възможно, казвайки: "... ще бъдете като Бога".⁸³ Днес дяволът продължава своето нечисто дело чрез измамните учения на светския хуманизъм.

Може би вие сте съвременен млад човек, за когото нямат значение нито политическите, нито религиозните събития. За вас политическите дейци са съмнителни хора, а религията не ви засяга. Предпочитате да се събирате с познатите си и да търсите своята реализация другаде. Може би си мислите, че стилът на живот, описан в текстовете на пънк рок, в музиката на "новата вълна" или някъде другаде, ще ви позволи да избягате от света на самотата, в който се намирате?

Естествено, вие разбирате думите, които чувате, когато танцувате. И макар че вероятно сами не бихте ги описали така, все пак ще се съгласите, че те в по-голямата си част са комбинация от сатанизъм, садизъм и сексуалност. Нерядко ужасите на ада се представят като привлекателна алтернатива на едно безсмислено съществуване. Атмосферата, която понякога се нажежава до брутално насилие - флагът, под който се събират младите хора - ги поощрява да се самоунищожават и да се изтребват един друг.

Позволете ми да ви опиша едно място, което видях в Лос Анджелис. Това е една морга, наречена "Хладилника". В продължение на три месеца там се съхраняват 600 трупа, много от тях на младежи, с надеждата, че някой ще може да ги идентифицира. На пръстите на краката им са завързани етикетчета без име. Повечето от тях в края на краищата биват погребани като безименни в гробищата за бедни. Мнозинството от тези хора идват от света на наркотиците. Те са ориентирали живота си според посланието, което излиза от дискотеките и на записи се слуша в милиони домове. Те са следвали фалшив пътеводител и сега, в края на пътя, вече е много късно да се върнат обратно.

⁸⁰ Йоан 3:16

⁸¹ Римляни 1:25

⁸² Йов 38:4

⁸³ Битие 3:5

Търсене на Бога

Ако само бяха чули думите на Господ Исус и ги бяха последвали! Той казва: "Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат изобилно".⁸⁴

Към това объркване се прибавя и изключително нарастващото увлечение по "черната" и "бялата" магия. От сигурни източници научаваме, че днес активният интерес към окултизма е такъв, какъвто е бил през Средновековието. И всичко това въпреки днешното, така наречено "научно просвещение".

Поклонниците на Сатана се умножават на места, където най-малко би могло да се очаква. Образовани хора от Лондон се събират в Кенсингтън, за да отслужват "черна литургия". Броят на магьосническите ордени нараства както в Европа, така и на прекрасния Ванкувър остров в Канада. Мрачните обичаи на африканския култ към предците се практикуват в цял свят. Все по-масово се разпространяват игри, които създават едно все по-нарастващо обаяние на злото и свръхестественото, и то в един свят, който все още се нарича цивилизован. Такива явления, които стават все по-многобройни, се коренят в едно повърхностно духовно любопитство. Търсейки в погрешна посока, много хора се отклоняват от Божията светлина и се насочват към мрака на окултизма, където тяхното любопитство се задоволява по някакъв начин, но това задоволяване един ден се обръща против самите тях и още от самото начало е насочено против Бога.

Добре би било да си спомним какво казва Бог за тези последни дни. Той ни предупреждава за лъжливите пророци и фалшивите знамения и чудеса, които придружават голямото заслепение. И наистина, Бог ни казва, че ще се появи един велик майстор на измамата, "... чието идване се дължи на действието на Сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса и с всичката измама на неправдата между онези, които погиват".⁸⁵

Тъй като интересът към лъжеученията и порочните обичаи расте, не е трудно да се разбере защо все по-голям брой народи и държави попадат под властта на скептицизма, резигнацията и безнадеждността. Пътеводителите на Сатана са твърде много, за да бъдат изброени, но можете да бъдете сигурни, че никой от тях не сочи Господ Исус Христос като единствен Спасител на човечеството.

Божие послание обаче в никакъв случай не е послание на песимизма, объркването и смъртта. То е послание на надеждата, упованието и пълнотата на живота, които намираме в Христос. Когато, търсейки Бога, четете Библията, Светият Дух винаги ще ви насочва към Господ Исус Христос, който е казал: "Аз съм пътя и истината, и живота" и друг не може да има, понеже Исус продължава: "... никой не идва при Отца, освен чрез Мен".⁸⁶

Бог ви е предупредил за измамните пътеводители, за да не изпадате в заблуда. Той ви е информирал и за нарастващото заслепение, което би могло да ви попречи да мислите ясно и разумно. Сега Той ви дава следното обещание: "Защото Аз зная мислите, които мисля за вас... мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда. Тогава ще извикате към Мен и ще отидете, и ще Ми се помолите; и Аз ще ви послушам. И ще Ме потърсите и ще Ме намерите, като Ме потърсите с цялото си сърце. И вие ще Ме намерите, казва Господ".⁸⁷

Приложение 1: Масонството е най-големият в света международен таен съюз, в който се га членуват повече от 6 милиона мъже. Въпреки че техните принципи на "братска любов, практическа готовност за помощ и истина" вероятно ще се сторят привлекателни на мнозина, масонството не е така безобидно, както може да изглежда

⁸⁴ Йоан 10:10

⁸⁵ 2 Солунци 2:9-10

⁸⁶ Йоан 14:6

⁸⁷ Еремия 29:11-14

на непосветените. За да стане масон, всеки кандидат трябва да признае, че се намира в мрак и че се стреми към светлината. Последователят на Исус обаче вярва, че вече е намерил светлината. Исус казва: "Аз съм светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота".⁸⁸

Церемонията на посвещаване при приемане в тайния съюз на свободните зидари е много драматична и е изпълнена със символика. Кандидатът бива отклонен от библейското понятие за Бога, като бива запознат с името Гауто. На него му се казва, че Гауто е изгубеното име на Бога и че той е великият архитект на Вселената. Теоретично всеки, който вярва в Бога, може да стане свободен зидар, независимо дали е будист, хиндуист, мохамеданин, евреин или християнин. Така Гауто (едно създадено от хората понятие за Бога) отклонява мислите на кандидата от Исус, когото Библията определя като "истинската светлина".⁸⁹

По-късно, когато свободният зидар стане брат в ложа със звание "калфа", му съобщават и друго име на Бога JHVH. Това е фалшифицираната форма на светото име Яхве, и то не само по начин на писане, но и що се отнася до значението му. Когато по-късно стане "майстор", на нищо неподозиращия член се казва, че мистичното име на Бога всъщност е комбинация от еврейски имена и имена, разпространени в Югозападна Азия. В случая става дума за класически пример за синкретизъм с неговите напразни опити да обедини различни изповедания. Самият Исус казва: "И така, ако светлината в теб е тъмнина, то колко голяма ще е тъмнината".⁹⁰

Глава 7 - Наистина ли Бог ме обича?

Съмнявали ли сте се някога в любовта на някой човек, на когото много държите? Опитвали ли сте се някога да докажете, че обичате някого, ако той не ви вярва? Както и да е, в определени ситуации истинската любов се изразява по-добре с дела отколкото с думи.

Бог доказва любовта си към вас с това, което е **направил**, а именно със смъртта на Исус на кръста. Ако разберете дълбокия смисъл на това събитие, не са необходими други обяснения, че Бог ви обича.

На хълма Голгота са били издигнати три кръста. На два от тях са били разпънати крадци. Господ Исус е бил прикован между престъпниците и там е умрял.

Единият от умиращите крадци е разбирал живота и смъртта по-добре от доста наши грешни съвременници. Той казва: "И ние справедливо сме осъдени, защото получаваме заслуженото от това, което сме сторили; а Този не е сторил нищо лошо".⁹¹ Този крадец се признава за виновен. Той разбира, че заслужава смъртта си и знае, че Исус е невинен.

И тъй като осъзнава вината си, крадецът казва: "Ние получаваме заслуженото." И в едно отношение той има право. Бог ни казва: "Заплатата за греха е смърт".⁹² Грехът обединява всички хора. По тази причина смъртта би била неизбежната последица за всички нас, ако любящият Бог не се беше намесил.

⁸⁸ Йоан 8:12

⁸⁹ Йоан 1:9

⁹⁰ Матей 6:23

⁹¹ Лука 23:41

⁹² Римляни 6:23

Действителната вина е била проблем не само на онзи умиращ крадец, но и на съвременния човек. Който мисли, че "комплексът за вина" е останка от лошите стари времена, не разбира истинския проблем, а оттам - и решението, дадено от любящия Бог.

За разлика от всеки човек, който е живял някога, Исус е бил свършен във всяко отношение. Това разбрал даже и умиращият крадец и затова казал: "... а Този не е сторил нищо лошо".

Други, които добре са познавали Господ Исус, също са единомушни относно Неговото абсолютно свършенство. Всеки, който Го е познавал и по-късно е писал за Него, е формулирал това наблюдение пречупено през собствената си личност. Петър е бил човек на делото и свидетелства, че Исус не е извършил никакъв грях.⁹³ Йоан е познавал Господ Исус съвсем лично като Негов спътник и приятел и казва: "В Него няма грях".⁹⁴ Павел, начетен и образован човек, говори за Исус като за Този, "който не е знаел грях".⁹⁵

Ако сметнем, че такива верни последователи на Исус са пристрастни в мненията си за Него, то нека чуем думите на Пилат Понтийски, римския управител на Юдея. Той положително не е бил приятел на Исус Христос, но въпреки това също свидетелства за свършенството на Неговия характер. Когато е трябвало да каже какво мисли за Исус, Пилат е бил достатъчно честен, за да признае: "... аз Го разпитах пред вас и не намерих в Този Човек никаква вина относно онова, за което Го обвинявате".⁹⁶

Но какво представлява такова свидетелство в сравнение с думите на Небесния Отец на Исус!? Когато някой трябва да говори пред публика, нормално е той да бъде правилно представен. Когато Господ Исус започва Своята обществена дейност, не някой друг, а Самият Бог Отец Го представя, като казва: "Този е Моят възлюбен Син, в когото е Моето благоволение".⁹⁷ Ако е имало някакъв недостатък в характера на Исус или някаква грешка в Неговите действия, Бог не би могъл да Го представи така. Когато Господ Исус Христос е посетил земята, в Него не е имало нищо, което да накърни абсолютната святост на Неговия Отец.

Тъй като Исус е бил безгрешен и свършен във всяко отношение, смъртта не е имала право да упражни властта си над Него. И въпреки това Той е умрял! Като краен израз на божествена любов Бог по Своя собствена воля е пожертвал Исус за вас и за мен. Четем: "... за нас направи грешен Онзи, който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведни пред Бога".⁹⁸ Ние изобщо не можем да си представим отвращението, което Исус е изпитал, когато нечистотата на греха е обляла Неговата безупречно чиста душа. Свършен във всяко отношение, Исус е тръгнал към кръста като "агнец без недостатък и пречист".⁹⁹ Той "Сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото"¹⁰⁰ - вашите и моите грехове.

Любовта на Бога към вас можете да измерите само с неизразимата болка, която Той е чувствал, когато е трябвало да остави любимия Си Син да умре на кръста.

Макар че вие и аз никога няма да разберем колко невероятно дълбока е била тази болка, Бог все пак ни дава някаква приблизителна представа за това какво е понесъл за греховното човечество.

Невъзможно е унищожаването на една картина от Рембрандт да се сравни със загубата на някакво мръсно листче. Още по-малко смъртта на Исус Христос може да се

⁹³ 1 Петрово 2:22

⁹⁴ 1 Йоан 3:5

⁹⁵ 2 Коринтяни 5:21

⁹⁶ Лука 23:14

⁹⁷ Матей 3:17

⁹⁸ 2 Коринтяни 5:21

⁹⁹ Сравнете 1 Петрово 1:19

¹⁰⁰ 1 Петрово 2:24

сравни със смъртта на който и да било друг човек. Старият Завет съдържа едно пророчество за физическото обезобразяване на Исус. Там ни се казва: "Толкова бе погрозняло лицето Му, повече от лицето на който и да било човек".¹⁰¹ Този превод не притежава пълната изразителност на оригиналния еврейски текст, според който Исус е бил третиран така жестоко, че вече не е приличал на човек. Възможно е и други да са претърпели подобно обезобразяване, но те преди това не били свършени. Въпреки че Господ Исус Христос, когато е отивал към кръста, е бил свършен във всяко отношение, страданието, което е претърпял заради нас, буквално е отнело от физическия Му облик всичко човешко. Толкова голяма е била болката изтърпяна от Него за вас и за мен.

Телесните мъки на Исус са били неописуеми, но те са били само началото на смъртната Му агония. Душевните страдания, когато Той, Невинният, е страдал на кръста за нашата вина, и Неговата безгранична самота в това страдание са били връхната точка на Неговото мъчение. Исус е бил отблъснат от същите хора, към които е проявявал само свършена любов. Кулминацията на Неговите страдания намира израз във възклицанието: "Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?" Той е бил изоставен от Бога, който не е можел повече да гледа на Своя Единороден Син, тъй като Той е бил направен грешен заради вас и мен, т.е. Бог е прехвърлил нашите грехове върху Него, единствения невинен.

По време на моите пътувания като мисионер имаше случаи, когато жена ми и аз трябваше да бъдем разделени за няколко месеца. Сбогуването е винаги болезнено. Тъй като аз по природа съм мек човек, не се срамувам да кажа, че съм проливал по някоя сълза след такова сбогуване. Дори и на човешко ниво раздялата с любими хора често е повод за голяма печал. Когато обаче Господ Исус е трябвало да бъде наказан от Бога за вашите и моите грехове, скръбта в любящото Божие сърце е била много по-голяма, отколкото въобще можем да си представим. Въпреки че хората могат да говорят за Божията любов, те никога не са в състояние действително да схванат любовта такава, каквато вечно блика от триединния Бог. И след милиони години ние няма да можем да разберем колко голяма е била болката на Бога. Дълбочината на тези преживявания е мярката на Неговата любов към вас и към мен.

Ако човек се замисли над изкупителните страдания на Господ Исус, може би ще бъде в състояние да почувства частица от Неговите физически и душевни мъки, но никога Неговото духовно страдание. А когато Исус е увиснал на кръста, именно Неговото духовно страдание е било най-тежката болка.

По време на разпъването в продължение на три часа светът е бил обхванат от зловещ мрак, когато Бог е пристъпил към съд над греха. Така сериозно Бог приема нашите грехове - "заплатата" за нашите грехове, която Господ Исус е понесъл.

На кръста Бог наистина е доказал Своята любов към грешниците. Истинското значение на това действие ни е предадено от апостол Павел. Когато пише до вярващите в Коринт, той им напомня, че те са освободени от възмездие за греховете си, понеже са приели простото послание на евангелието (повярвали са в него, доверили са се), а именно: "Че Христос умря за греховете ни според Писанията, че беше погребан, че беше възкресен на третия ден според Писанията".¹⁰²

И наистина това е една добра вест на Бога за грешниците. Най-голямо значение има фактът, че Исус като наш заместник е умрял за нашите грехове. Уникалното значение на Неговата заместническа смърт е пророкувано в Стария Завет. Че Бог е приел тази жертвена смърт като изкупление за вашите и моите грехове, се вижда от това, че смъртта не е могла да Го задържи и Той е възкръснал от гроба.

¹⁰¹ Исаия 52:14

¹⁰² 1 Коринтяни 15:3-4

Търсене на Бога

Да вярвате с благодарно сърце за това, че Исус е умрял за вашите грехове, включва също така и радостта от увереността, че Бог ви е простил и Неговата любов ви е спасила.

Понеже Господ Исус Христос е Бог Творец, Той сътворява живот от нищото. Понеже Господ Исус Христос е Бог Спасител, Той побеждава смъртта и от гроба създава живота. Никога един гроб на разтлението и смъртта не би могъл да удържи Създателя на живота.

Д-р Сангстър беше един от най-надарените оратори, които някога съм слушал. Той с радост използваше своя дар слово, за да възхвалява своя Господ и Спасител Исус Христос. Има някаква зла ирония в това, че д-р Сангстър преди смъртта си изобщо не беше в състояние да говори, тъй като страдаше от рак на устната кухина. Малко преди да умре, той помоли дъщеря си да му даде хартия и молив. И в онова великденско утро той написа: "По-добре е да нямаш език, но да имаш изгарящо желание да извикаш: Христос възкръсна" - отколкото да имаш език, но да нямаш никакво желание да говориш за Бога."

Причината Бог да приеме "плът и кръв" е не само, че Той е трябвало да умре за вашите и за моите грехове, но и "за да унищожи чрез смъртта този, който има властта на смъртта, сиреч дявола".¹⁰³ Точно както Давид е използвал собствения меч на Голиат, за да го погуби, така и Исус е взел смъртта - собственото оръжие на Сатана - и го е използвал, за да го победи напълно. Исус е истинският освободител на хората. Той е изпратеният от Бога Освободител, единственият, който е в състояние да избави хората от тяхното духовно робство.

След възкресението Си Господ Исус Христос е отишъл на небето и оттогава води след Себе Си починалите вярващи в Своя триумфален поход. Днес истински вярващият знае, че вратата на смъртта всъщност е достъп до славата: "О, смърт, къде ти е победата? О, смърт, къде ти е жилото? Жилото на смъртта е грехът и силата на греха е законът; но благодарение на Бога, който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос".¹⁰⁴

Приел човешки физически образ, Исус е победил смъртта и е възкръснал от гроба. Относно Неговото възнесение 40 дни след възкресението Му четем: "... където Исус като предтеча влезе за нас..."¹⁰⁵ Господ Исус Христос проправя пътя към небето, за да можем вие и аз победоносно да Го последваме.

Преди Бог да създаде Вселената и да насели планетата Земя със свободни същества, наречени човеци, Той вече е знаел цената, която доброволно е трябвало да заплати, за да спаси грешниците и да им открие как да живеят вечно и в близост до Бога на светлината и любовта. За тази цел Исус е преживял телесни, душевни и духовни страдания, чиито размери ние никога няма да можем да разберем. Хората никога няма да могат да вникнат в дълбочината на такава любов.

Колкото и невероятно да изглежда, някои хора ще продължат да отхвърлят предложението на Исус за опрощение, а други и занапред ще бъдат равнодушни към Неговата любов и саможертва.

Независимо от това дали някой съзнателно отхвърля Исус, или в равнодушието си към Него "изчаква", последиците са едни и същи: вечно отделяне от единствения извор на живота, светлината и любовта. Това ужасно състояние е било описано със следните думи:

Ти ще бъдеш вечен пътник
към една безкрайна смърт,

¹⁰³ Евреи 2:14

¹⁰⁴ 1 Коринтяни 15:55-57

¹⁰⁵ Евреи 6:20

Търсене на Бога

ти винаги ще бъдеш смъртник,
без край ще бъде твоят път.

Да останеш равнодушен към Божията жертва означава да попаднеш под проклятието на вечното отделяне от Бога. И все пак Исус вече е понесъл това страдание на отделянето, за да ви предпази от подобна съдба. Дали ще се възползвате от това, е въпрос на вашата свободна воля, на ваше решение. Бог няма да ви принуди да откликнете на Неговата любов, както не е принудил и Адам и Ева да ядат от дървото на живота.

Бог също няма и да ви предпази от вечното проклятие само защото ви обича.

Наистина "Бог е любов"¹⁰⁶, но това не е пълното послание на евангелието. Добрата Божия вест за грешниците гласи, че Неговата любов е дошла съвсем близо до нас, когато Той е изпратил Сина Си, за да умре за греховете - за вашите и моите грехове.

Само и единствено вашият отговор на смъртта на Исус ще реши вечната ви участ. Божията любов е проправила пътя и сега Той ви моли за отговор на Своята саможертвена любов и милост.

На основата на Божието любящо милосърдие става следното: Ако признаете на Исус, че сте грешник и не можете сам да заплатите за греховете си, ако повярвате, че смъртта на Исус е заплащане за вашите грехове и ако Му благодарите, че е умрял за вас, тогава Господ Исус ви дава следното обещание: "Излязох от Отца и дойдох на света и пак напускам света и отивам при Отца... Отивам да ви приготвя място. И когато отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, така че където съм аз, да бъдете и вие".¹⁰⁷

Исус отваря на всички истински вярващи вратата, за да могат да Го последват в Неговата победа.

За да се запази непосредствеността на вашето ново познание на Божията любов, Бог е взел специални мерки. Както и опрощаването на вашите грехове, това също е резултат от извършеното за вас от Исус с Неговата смърт на кръста.

Преди Исус да се раздели със Своите ученици, Той им казва: "А сега отивам при Онзи, който Ме е пратил"¹⁰⁸ "... и аз ще поискам от Отца и Той ще ви даде друг Утешител... Духът на истината"¹⁰⁹ "за вас е по-добре да отида аз, защото, ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас, но ако отида, ще ви Го изпратя"¹¹⁰ "Той Мен ще прослави..."¹¹¹

Днес Господ Исус е прославен на небето. Предвиждайки Своята победа на кръста, Господ Исус поглежда отвъд смъртта и се моли: "аз Те прославих на земята, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша. И сега, прослави Ме, Отче, у Себе Си със славата, която имах у Теб преди създанието на света".¹¹²

Така Исус завършва делото Си на земята и се връща на небето. И тогава Бог Отец изрично потвърждава делото, извършено от Неговия Син на кръста. Елохим казва, че за Него смъртта на единствения невинен е достатъчна, за да замести смъртта на всички грешници: Той изпраща Светия Дух, за да продължи делото на Исус на земята. Така както Бог Отец изпраща Своя Син на Голгота, за да умре за вас на кръста, така на

¹⁰⁶ 1 Йоан 4:8

¹⁰⁷ Йоан 16:28; 14:2-3

¹⁰⁸ Йоан 16:5

¹⁰⁹ Йоан 14:16-17

¹¹⁰ Йоан 16:7

¹¹¹ Йоан 16:14

¹¹² Йоан 17:4-5

Петдесетница, 50-ия ден след разпъването, Бог изпраща Светия Дух, за да прославя оттук нататък Исус на земята.

Оттогава Светият Дух присъства в живота на всеки вярващ, понеже Бог иска Исус да бъде прославян от всеки истински вярващ, през когото струи Божията любов, "защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения ни Свети Дух".¹¹³

Божията любов ви се предлага независимо от това в какво положение се намирате и колко вина сте натрупали през живота си. Тя е свързана само с едно единствено условие - активно да я приемете. Но Той иска не само да ви дари спасение, но и вие да занесете тази любов и на други - на вашите ближни. Чрез вас Божията любов трябва да докосне други хора и те да познаят силата на опрощението.

Глава 8 - Как мога да стана член на Божието семейство?

В началото на 40-те години медицинската наука отбеляза голям напредък в областта на очната хирургия. Стана възможно да се присади здрава ретина от току-що починал човек на окото на слепец. Д-р Сангстър ни разказа за резултата от първата операция на око, на която присъствал и самият той.

Рано преди изгрев слънце той придружавал двама души до красивия Съри Даунс в Англия - една слепородена жена и очния хирург, който я лекувал. В дните след операцията нейните очи били защитени от светлината с помощта на много пластове превръзки, които постепенно, една след друга, били сваляни. Тя вече усещала чувствителност към светлина, която била нова за нея, и била много развълнувана. Преди изгрев слънце била свалена и последната превръзка от очите на тази жена, която никога не била виждала. Изгревът този ден бил великолепен. Утринното слънце се появило на хоризонта. Сенките ставали все по-къси, а нежната красота на зелените листа изпъквала на фона на околната природна свежест. Птиците весело подскачали, търсейки своята закуска в росната трева. Всичко това представлявало за жената един прекрасен спектакъл. И докато сълзите се стичали по бузите ѝ, тя извикала: "Наистина, вие се опитайте да ми опишете това, но никога не съм си представяла, че то може да бъде така чудесно!" След това замлъкнала, изпълнена с благоговение пред величието на Божието творение.

Как бихте могли да опишете червения цвят на човек, който никога не е имал зрение? Или да придадете чара на слънчевия залез на някого, чиито очи никога не са реагирали на светлината? Сигурно това би било невъзможно. Думите, които описват видима красота, нямат голямо значение за слушатели, лишени от зрение. Съвършенството на една картина, сиянието на човешкото лице или великолепието на един пейзаж не могат да се опишат със звуци. Необходимо е зрение.

Същото важи и по отношение на Бога. Веднъж говорих с един студент по медицина, който се готвеше за последния си изпит в болницата Гай в Лондон, и се опитах да му опиша Божията любов. "Това просто не мога да го видя" - отговори той. Аз разбрах, но продължих разговора. "Не, не мисля, че можете, понеже приличате на човек, който живее в тъмна стая. Знаем какво значи това, тъй като и аз също съм живял в духовен мрак. Сега обаче съм навън, където грее слънцето на Божията любов. Дейвид, за да разберете любовта на Бога, трябва да се махнете от затъмненото помещение и да излезете на Неговата светлина." Този ден Дейвид коленичи, поиска прошка от Господ Исус за греховете си и го помоли да влезе в Неговия живот. Няма да забравя думите му,

¹¹³ Римляни 5:5

когато се надигна: "Никога не съм предполагал, че това може да бъде толкова великолепно!"

Също както нашите очи дават възможност красотата на Божието творение да се превърне в човешки опит, така и духовният поглед запознава човешката душа с реалността на Божието присъствие, Неговата сила, Неговата любов. Винаги е тъжно да се усети липсата на духовна действителност, когато един духовен слепец говори за Бога.

След като Господ Исус отива на небето, Той в едно пророчество чрез апостол Йоан поставя на хората в Лаодикия в Мала Азия една ужасяваща диагноза за тяхното духовно състояние. Той им казва, че не знаят, че са слепи.¹¹⁴ Можете ли да си представите слепец, който не осъзнава в какво състояние се намира? Съобразно тази диагноза за духовна слепота Господ Исус предписва и Своето лекарство: "... да помажеш очите си, за да виждаш".¹¹⁵ И колко важна е тази рецепта! Духовното зрение изисква духовна очна хирургия. И това е дело на Светия Дух.

Когато сте били родени от майка си, това е било естественото ви раждане. Тогава обаче не сте получили духовно зрение и духовно разбиране. За да намерите пътя си, който води навън от духовния мрак към светлината на познанието на Божията слава¹¹⁶, трябва да се родите втори път. Исус казва на Никодим: "Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. Не се чуди, че ти казах: Трябва да се родите отново".¹¹⁷ "Ако не се роди някой отново, не може да види Божието царство".¹¹⁸ Следователно, ако искате да видите Божието царство, трябва да бъдете родени отново.

Като всеки човек вие сте се родили с един вътрешен вакуум, който настойчиво изисква да бъде запълнен от Бога с живот. Тази духовна празнота може да бъде запълнена само чрез активно, съзнателно приемане на възкръсналия Христос и Неговото вътрешно присъствие. Ако Го приемете, целта на Неговата смърт ще се изпълни във вашия живот. Той е умрял не само за да бъдат опростени греховете ви, но и за да може вашето сърце да се превърне в духовно чист дом, в който Той може да живее. Преди Той да дойде да живее в сърцето ви, е необходимо да ви бъдат опростени греховете.

Веднъж в разговор с един млад вярващ африканец видях, че той много искаше да съобщи радостната Христова вест на другите млади хора в своята страна. През следващата седмица трябваше да обучавам почти 200 проповедници на различни неща от Божието Слово и затова го поканих да присъства и той. Въпреки че се намирахме на няколкостотин били от мястото, където трябваше да се състои срещата, аз му предложих да предприеме пътуването по дългите, разбити шосета, за да се срещнем там. Уилям пристигна направо изтощен, но много радостен, че ще има възможност да научи нещо повече за Бога и за Неговото Слово. Естествено този човек се качи в препълнения африкански автобус не заради самото пътуване. За него то беше средство, за да дойде на конференцията. Истинската цел беше това, което го очакваше в края на пътуването.

Приблизително така стоят нещата и с опрощаването на греховете и пречиштането на сърцето ви като единствен начин Исус да влезе в него и да общува с вас. Опрощаването на греховете ви е предпоставката, но новият живот в Христос е общуването с Бога е Неговото най-голямо желание спрямо вас и вашето истинско

¹¹⁴ Откровение 3:17

¹¹⁵ Откровение 3:18

¹¹⁶ 2 Коринтяни 4:6

¹¹⁷ Йоан 3:6-7

¹¹⁸ Йоан 3:3

предназначение. Сигурно и вие не желаете да се задоволите с нещо по-малко. Да имате тази лична връзка с Христос е целта, за която сте създадени.

Знанието, че Христос живее в нашите сърца, ни дава още на тази земя увереността, че вечният живот вече е започнал. В нас е зародишът на един живот, който ще надживее смъртта. Присъствието на Христос внася в живота ви "частица от Небесното царство за вас, за да влезете с нея в Небесното царство".

"И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот, и че този живот е в Сина Му. Който има Сина, има този живот; който няма Божия Син, няма този живот".¹¹⁹

Учудващо ли е че студентът по медицина Дейвид, след като се помоли на Исус да му прости греховете и да влезе в живота му, възкликна: "Никога не съм предполагал, че това би могло да бъде толкова великолепно!"

НО КАК?

На много хора, които чули проповедта на Петър за живота, смъртта и възкресението на Исус, Бог дал копнежа да познаят Спасителя. За тях Светият Дух е направил това, което прави и за вас. Тези хора чули Петър да им казва, че Исус е Господ (Кириос - Яхве) и Божият Месия. Тяхната реакция била смущение и безпомощност, когато си спомнили как равнодушно били отхвърлили Разпънатия - Самия Бог.

Писанието ни съобщава: "Като чуха това, те, ужилени в сърцата си, казаха на Петър и на другите апостоли: Какво да сторим, братя?"¹²⁰ Вярата без покаяние и обръщение си остава нещо безсъдържателно и без последици, като банката без стойност. Вярата в спасителното дело на Христос обаче включва и ново отношение към Бога - отношение на доверие, както и промяна в нашия живот.

Ако вие с простосърдечно доверие към Исус Му благодарите за това, което е направил за вас, умирайки на кръста, това означава, че отношението ви към Бога и към греха се е променило радикално. Едва тогава Светият Дух ще предприеме Своята "очна хирургия" и вашият разум ще започне да разглежда нещата от съвсем друга позиция. Понятието "покаяние" означава и промяна на мисленето. Следователно опитността на истинското новорождение означава и дълбока промяна на отношението към Бога и към греха.

По отношение на Бога: покаянието (промяната на мисленето) означава да се отхвърли всяка фалшива концепция за Бога. В Африка аз видях как хора, които по-рано упорито се бяха борили срещу разрушаването на техните стари житейски навици и езически обичаи, публично изгаряха фетишите си, след като се бяха обърнали към Исус. Други се излагаха на силен обществен натиск, заплахи и опасности, като обръщаха гръб на един религиозен и социален ред, който отрича библейския Бог и се бори против Него. Спасителната вяра трябва да се корени в убеждението, че Исус е Яхве - единствения Бог Спасител.

Що се отнася до греха: когато чрез вяра вие преживеете спасението си, тогава със срам и печал ще разберете собствената си греховност. Промяната във вашето мислене (покаянието) по отношение на греха ще означава, че вече не се опитвате да го игнорирате. Вие вече нямате извинение за греховете си и не смятате, че вашата мнима праведност може да ви спаси. "Цялата ни правда е като омърсена дреха".¹²¹ Пред един свят Бог. Ако се обърнете към Исус, ще имате желанието да се отвърнете от нещата в този живот, които не Му харесват.

Представете си един подофицер, който е в отпуск. Един ден той получава две писма. Едното е от приятел, а другото от неговия командир. Първото писмо съдържа

¹¹⁹ 1 Йоан 5:11-12

¹²⁰ Деяния 2:37

¹²¹ Исаия 64:6

Търсене на Бога

покана за сватбата на приятеля, а второто - заповед от офицера да се върне на служба. Несъмнено между двете има разлика - разликата между покана и заповед. Човек може учтиво да откаже на поканата, докато заповедта го изправя пред избора да се подчини или да откаже да я изпълни.

Понеже Бог ви обича и знае, че грехът ще разруши живота ви, Той не ви кани да се покаете, а ви заповядва да направите това. Когато Павел е говорил за евангелието пред философи и други хора на официалния форум на гръцката мъдрост - Аерогара в Атина, накрая той е казал: "Бог ... сега заповядва на всички хора навсякъде да се покаят".¹²² Това включва и вас.

Ако се откажете от фалшивата си представа за Бога и от личните си грехове, ако повярвате в Господ Исус и с радост Го признаете за свой Бог Спасител, ще стане чудото, че Светият Дух ще "действа във вас да желаете и да изработвате"¹²³ онова, което е правилно в очите на Бога. С други думи, Бог обещава на тези, които са готови да се покаят за вината си, Той да се погрижи у тях да се появи и желанието и способността да изпълняват Божията воля в ежедневието си. Само тогава вашият живот ще получи определеното от Бога съдържание.

Тази вътрешна промяна, осъществена от Бога при новорождението, ни прави способни да развием и променено отношение към греха. Нашето вътрешно ухо е станало чувствително към Неговия глас, т.е. за Неговото Слово. И Той ни дава сила да действваме по друг начин. Знае се, че Бог никога не заповядва, без заедно с това да даде сила и способности за изпълнение на заповедта. "Невъзможното за хората за Бога е възможно".¹²⁴

Колкото повече остарявам, толкова повече ме поразява необятността и многообразието на Божията милост. Грешниците не заслужават нищо друго освен съд и смърт. И въпреки това Бог ни учи, че вярата е преминаване от нашето състояние на греховност към приемане на Неговата милост на опрощението - "че Той е праведен и че оправдава този, който вярва в Исус".¹²⁵

Ако се замислите за това какво е направил Исус за вас на кръста, можете само да кажете: "Боже мой, благодаря Ти!" Всичко, което ви остава да направите, когато отворите сърцето и живота си за Господ Исус, е да кажете: "Боже мой, благодаря Ти!" Думите "Благодаря Ти!" винаги ще избликуват от сърцето, което е изпитало опрощаващата и спасителна милост.

Очевидно Бог знае, че Го търсите, понеже Той е поставил началото на това и ви е водил стъпка по стъпка. Сега вашето лично търсене трябва да се превърне в един личен въпрос: "Тогава какво да правя с Исус, наречен Христос?"¹²⁶ Бог ви е дал воля. Дали ще използвате тази свободна воля когато вземате решение относно вярата за или против Бога, това е въпрос на живот и смърт. Как ще се отнесете към Христос е голямото решение на вашия живот.

Моето лично решение е взето преди много години. Най-важният ден от живота ми беше денят, когато приех Господ Исус Христос в сърцето си. Това стана така: По време на моето следване няколко души приятели планираха общо прекарване на ваканцията си. Те решиха да заминат в един младежки дом, наречен "Християнски ваканционен център" и аз се присъединих към тях. Там срещнах много млади хора, чийто живот благодарение на Господ Исус Христос се беше променил по чудотворен начин и за които Той беше жива и лична реалност.

¹²² Деяния 17:30

¹²³ Филипяни 2:13

¹²⁴ Лука 18:27

¹²⁵ Римляни 3:26

¹²⁶ Матей 27:22

Търсене на Бога

Дотогава "религията" не ми беше дала нищо, що се отнася до цел в живота и духовно удовлетворение. Но по време на тази ваканция ми направи много силно впечатление промяната, която Господ Исус Христос беше извършил в живота на новите ми приятели.

За мое учудване установих, че веселието и благочестието не се изключват взаимно. Но, странно защо, аз се чувствах все по-зле и по-зле по време на тази най-щастлива от всички ваканции. През тази седмица открих също така колко изключително интересни бяха различните събрания и библейски часове.

В четвъртък сутринта, вместо да взема участие в една предварително подготвена обща инициатива, аз отидох на разговор със Стивън Олфорд - преподавателя по Библия. Казах му: "Досега винаги съм се наричал християнин, но, Стивън, аз изобщо не съм такъв!"

За гордото ми сърце беше много трудно да си признае това. Тогава той стисна ръката ми и отговори: "Слава на Бога! Първата стъпка по пътя човек да стане истински християнин е доблестта да си признае пред себе си, че е грешник."

След това отвори Библията си и ми показа 12-ти стих от първа глава на Евангелието от Йоан: "А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божии деца, тоест, на тези, които вярват в Неговото име."

"Наистина ли искаш да станеш дете на Бога?" - попита Стивън. "Да!" - отговорих аз убедено. Тогава той продължи: "Според Божието обещание, което току-що прочетохме, Бог ще те направи Свое дете, ако ти вярваш, че Господ Исус е умрял за теб, ако Го приемеш в сърцето си."

Можете да вярвате, че нямаше нужда никой да ме уговаря незабавно да коленича пред Бога и с изключителна сериозност да се помоля приблизително така: "Господи Исусе, признавам, че съм грешник. Самият аз нищо не мога да направя, за да се освободя от греховете си. Благодаря Ти за Твоята смърт на кръста и за това, че си пролял кръвта Си за мен. Сега аз се отвръщам от греха си и Те моля да ми простиш! Моля Те, ела в сърцето и живота ми и бъди мой личен Господ и Спасител. Благодаря Ти и Те възхвалявам за това, че чуваш молитвата ми и ме правиш Божие дете."

Сега аз бях истинско Божие дете, истински християнин. Сърцето ми беше изпълнено с гордост и благодарност за това, което Той беше направил. Чудесно е, че Той ще направи същото и за вас, стига само да Го помолите за това!

Въпреки че не беше така просто, аз не след дълго съобщих радостната вест на приятелите си. Сега, след повече от 40 години, все още мога да свидетелствам, че Господ Исус е Този, който ден след ден извършва промяната в моя живот.

И наистина, ако не бях Го приел в моя живот, сегашното състояние на света би ме потискало ужасно. Но така, макар че още тук и сега моят Господ ми е все по-близък и все по-скъп, аз знам: най-доброто предстои. Небето е съвсем близо!

Оттогава животът по чуден начин придоби смисъл. Бог ми даде възможността да общувам с Него и ми дари радостта да представя моя Спасител на другите. Бог няма любимци. Той обича и вас и копнее да стане и ваш Спасител.

Не се изненадвайте, ако имате чувството, че нещо ви тегли в различни посоки. Трябва да очаквате тази борба веднага щом Бог започне да ви привлича към Себе Си. Сатана не би искал да ви изпусне от своето семейство. Той ще направи всичко възможно, за да ви отклони от вярата в Господ Исус Христос. Но Библията казва: "Ето, сега е благоприятно време; ето, сега е спасителен ден".¹²⁷

А сега, може би ще потърсите някое спокойно място, за да се помолите приблизително като мен, когато станях Божие дете.

¹²⁷ 2 Коринтяни 6:2

Търсене на Бога

След като приемете Господ Исус, разкажете на някого какво сте направили. Мислете за това, че Господ Исус сега живее във вашето сърце и ще ви даде силата, която е необходима, за да говорите и да живеете за Него: "Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява".¹²⁸

Който вярва в Него, разчита на Него и Му се доверява, няма да се опозори.

КАК МОЖЕМ ДА СЕ МОЛИМ

Боже, благодаря Ти, че ме обичаш, макар и да знам, че съм грешен. Разкайвам се за грешния си живот и за неправилния си начин на мислене. Благодаря ти, Господи Исусе, че умря на кръста за мен и че заплати цената на всички мои грехове!

Моля Те, ела в моето сърце и живот и бъди мой личен Спасител. С вяра аз се обръщам към Теб и приемам Твоята прошка за всички мои грехове.

Благодаря Ти, Господи Исусе, че идваш в моето сърце и живот и ме правиш истинско Божие дете. Помогни ми да разказвам и на другите хора, че Ти си мой Спасител и Бог. Научи ме по-добре да Те познавам и, моля Те, помогни ми всеки ден да чета словото Ти и да живея според него. Възхвалявам Те и Ти благодаря, Господи Исусе! Амин.

Един добър съвет: Разкажете на някого какво сте направили току-що. Имайте предвид, че Христос живее във вас и че само Той е силата, от която се нуждаете, за да говорите и да живеете за Него. Това е "... думата на вярата... Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява".¹²⁹

Една забележка: Личната молитва на покаяние е различна при различните хора. Тази молитва не представлява никаква готова формула, а още веднъж събира пред Бога мислите, които са свързани с Неговия спасителен план. Признайте пред Бога своята лична вина (признание, което не е еднакво за различните хора). Колкото по-свободно и по-откровено си признаете, толкова по-дълбоко ще бъде вашето усещане за опрощаващата Божия милост.

Глава 9 - Какво ще стане по-нататък?

Спасението е подарък. То не може да се купи с нищо и не може да се заслужи с никакво наше постижение или действие. Господ Исус вече е направил всичко.

След като сте предали живота си на Бога и сте Го помолили за прошка, чрез вярата си вие сте станали истинско Божие дете.¹³⁰

Естествено е сега да се запитате: "А какво ще стане по-нататък?" Щом приемаме Христос, трябва да познаваме факта, че Той е не само наш Спасител, но и Господар на живота ни и трябва да постъпваме по съответния начин. Ясно е, че щом човек е приел Господ Исус Христос като Спасител, неговият досегашен живот е вече минало. Този човек сега вече живее за Бога.

¹²⁸ Римляни 10:9-10

¹²⁹ Римляни 10:9-10

¹³⁰ Йоан 1:12

Търсене на Бога

В глава трета посочихме три главни имена, с които в Стария Завет се нарича Бог. Едно от тези имена е Адонай. То означава Господ в смисъл, че Той е мой "Господ и Учител".

Когато апостол Петър говори за Господ Исус, той употребява същото понятие, което се означава от името Адонай. Той предупреждава вярващите, че Христос е изцяло техни "Господ и Учител". "Но почитайте в сърцата си Христос като Господ"¹³¹ (давайте Му повече място и пълна власт). Когато наричате Исус "Господ и Учител", става дума по принцип за две неща: а) изискването на Христос за безусловно послушание, б) вашето право на ръководство и подкрепа. Някой веднъж беше казал много уместно: Влизането в Божието царство не струва нищо, но годишната вноска на хората, които безвъзмездно са получили опрощение и в които живее Христос, струва всичко.

Противно на широко разпространеното мнение, истинската свобода означава не право да върша каквото си искам, а сила да правя това, което трябва.

Много жалко би било, ако по вашия път към небето не се насладите на грижата, която Бог е положил за вас. Едно е сигурно - че личността, която живее във вашето сърце, е дорасла за всяко изпитание, на което можете да бъдете подложени.

Преди много години познавах едно седемгодишно момченце, болно от рак на кръвта. Всеки три месеца то трябваше да ходи на лекар, който да му поставя инжекция в гръбначния мозък. При едно от посещенията си лекарят го запитал защо не плаче като другите момчета и момичета, когато иглата прониква в канала на гръбначния мозък. "Не те ли боли?" - запитал лекарят. "Боли ме - отговорил Дарил, - но нима не знаете, че преди да ме докосне иглата, тя трябва да мине през ръката на Исус." Това е истинска жива вяра!

След като с вяра сте приели Господ Исус, скоро ще забележите, че можете да водите променен живот със съвсем други мащаби - живот, който се харесва на Бога. "И тъй, както сте приели Исус Христос, Господа, така се и обхождайте в Него".¹³² Ясно е, че когато християнинът с вяра започва своя път с Бога, той трябва да го продължи по същия начин!

От момента, когато ви е дал живот в Христос, Бог иска да знаете, че вярата е връзката между това, от което се нуждаете, и неограниченото изобилие на Този, който сега живее в сърцето ви.

Господ Исус се е завърнал на небето, но Той не се е разделил с вас. Той е Бог и Той живее във вас. Той може да се справи с всяко изискване във вашия живот, с всяко натоварване и всяко изкушение. Той ще даде сили и на вас. Трябва да Му се доверите с радост.

Вярващият всекидневно осъзнава пълната си зависимост от Христо. Така, както моето спасение зависи от Него (понеже Христос е умрял на кръста, за да понесе наказанието за моите грехове), също и моят победоносен живот е напълно зависим от Неговия обитаващ в мен живот и от Неговата власт. Както с вяра съм приел Христос, така и единствено с вяра мога да живея с Него.

Всички чудесни неща, които Бог е приготвил за вярващите, могат да се намерят у Него. Христос е нашата чистота в един свят на аморалност и грях. Той е нашата победа в един свят на изкушение и духовна борба. И понеже Господ Исус Христос живее в нас, чрез нашия живот Неговата любов може да достигне до необичани и самотни хора. Единственият живот, който Бог одобрява, е животът на Христос. Удивителен е фактът, че "Христос живее в мен".¹³³

¹³¹ 1 Петрово 3:15

¹³² Колосияни 2:6

¹³³ Галатяни 2:20

Може би сега ще запитате: "Как това, което Бог ми е предоставил на разположение в Христос, да добие образ в мен и да стане действено?" Това е добър въпрос, тъй като той отчита голямата разлика между чисто интелектуалната вяра и практическата вяра. От този въпрос проличава и искреният стремеж към действена вяра. Простият отговор е, че животът на Христос в нас ни е подарен в отговор на нашата благодарност. Най-добрата възможност да изразите своята спасителна вяра в Христос е благодарността към Него за опрощаването на вашите грехове. Благодарете на Господ Исус Христос за вашето спасение! Благодарете на Господ Исус, че живее във вашето сърце! Когато дойде изкушението, а това непременно ще стане, благодарете Му, че Той е победителят и че за вас Той е точно това, от което се нуждаете - че Той винаги е тук, когато имате нужда от Него. Павел казва: "без вяра не е възможно да се угоди на Бога".¹³⁴ Но ако с вяра Му благодарите, ще водите такъв живот, който радва Бога. "Благодаря Ти, Господи Исусе, че си моята праведност, моята чистота, моята сила, моята съдба, моята победа. Твоята любов изпълва сърцето ми с обич към грешниците. Благодаря Ти, Господи Исусе!"

И най-сетне, като се поставите на разположение на Господ Исус, тъй като сега Той живее във вас, ще изпитате неизразима радост, когато видите, че чрез вас Бог привлича към Себе Си и други хора. Когато дарите на Бога живота, който още ви остава, спомнете си думите на апостол Павел: "За всичко имам сила чрез Онзи, който ме подкрепя".¹³⁵

"А Бог на мира, който чрез кръвта на единия вечен завет е въздигнал от мъртвите великия Пастир на овцете, нашия Господ Исус, дано ви усъвършенства във всяко добро нещо, за да вършите Неговата воля, като действате във вас това, което е угодно пред Него, чрез Исус Христос, на Когото да бъде слава във вечни векове. Амин".¹³⁶

Глава 10 - Послеслов

Вие прочетохте тази кратка, третираща някои основни въпроси книга. Да се надяваме, че тя ще ви бъде от полза, защото всеки някога ще се сблъска с тези неща. Обоснованите отговори на Бенет са такива, че Исус Христос не може да бъде заобиколен. Това впечатление напълно отговаря на личния опит на автора, за който той съобщава в осма глава. Няколко думи за него. Аз се запознах с Ричард Бенет като млад студент по богословие в Канада. Още тогава ми направи силно впечатление неговата способност и стремеж разбираемо и убедително да интерпретира Библията. Затова веднъж след една негова лекция го посетих, за да се посъветвам по един важен за мен въпрос. А че доверието на Бенет може лесно да се спечели и да се намери достъп до него, вероятно сте забелязали при четенето на книгата.

Много години по-късно - не бяхме се виждали дълго време - един късен неделен следобед аз слушах радио. Изведнъж по предавателя "Гранс световно радио" чух познатия глас на Ричард Бенет. Накратко казано, поканих го да изнесе една проповед в Брейк. Въпреки че от последната ни среща бяха изминали повече от 20 години, забелязах, че неговата способност и желание да обяснява библейските истини не бяха отслабнали. Напротив, те, както и убеждението, че нашето търсене на Бога е постигнало целта си в лицето на Исус Христос, се проявяваха още по-силно.

¹³⁴ Евреи 11:6

¹³⁵ Филипяни 4:13

¹³⁶ Евреи 13:20-21

Търсене на Бога

Типичен за този човек и за неговата всеотдайна готовност да служи на хората е следният странен анекдот, който, не помня по какъв повод, той ми разказа по време на една приятна съвместно прекарана вечер. Веднъж, пътувайки някъде из Англия, младоженците Ричард и Дороти Бенет (това е било преди 35 години) спрели пред един светофар. Внезапно пред отворения прозорец се появил някакъв колоездач, който нагло втренчил поглед в жената и преди светофарът да светне зелено, я обсипал с най-нецензурни ругатни. Възмутеният съпруг оставил младата си жена в най-близкото кафене и потеглил след нахалния колоездач. Успял да догони грубиянина, но той го познал и завил в една странична улица. Ричард обаче отново го настигнал и успял да го хване през отворения прозорец на колата си и да спре и двете превозни средства. Докато големият проповедник държал здраво нахалника, минувачите повикали полиция. Когато обаче служителят поискал да арестува младия човек, Бенет заявил, че няма да подаде оплакване и помолил за наказание заловеният да изпие с него чаша кафе. Изненаданият офицер се съгласил. Младежът с облекчение седнал в кафенето и се приготвил да слуша морална проповед. Вместо това получил помощ в търсенето на Бога, ако се изразим със заглавието на тази книга. Ричард Бенет му обяснил, че Бог го обича и че е жертва Своя Син Исус за него. Оказало се, че младият човек е американец от християнско семейство и е избягал от родния си дом. Това, че безпричинно оскърбявал непознати жени на улицата, се дължало на неговото вътрешно безпокойство и агресивност, които определяли целия му живот. Далеч от дома си и именно от човек, от когото би трябвало да се страхува, той чул за Исус. Още там, на място, той Му предал живота си. По-късно винаги ми ставаше смешно, когато си представях как коректният английски пастор преследва бягащия хлапак.

Разговорът в кафенето обаче ме навежда към размисъл, щом си спомня, че цели 40 години Ричард Бенет тъй умно и от сърце проповядва в цял свят посланието на Исус. Дойл Клаасен